สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง " โรงเรียนเส้นขนาน "

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE " PARALLEL SCHOOL"

นายณัฐพล ปัณณะสุริยาภรณ์

Mr. NUTTAPHOL PUNNASURIYAPORN

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 44883
วัน, เดือน, ปี 15 มิ.ย. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และวีดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง " โรงเรียนเส้นขนาน"

DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM

TITLE " PALARREL SCHOOL"

นายณัฐพล บัณณะสุริยาภรณ์

Mr. NUTTAPHOL PUNNASURIYAPORN

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ .....**วันที่**.....

(อ.กิตติ ศรมณี)

หัวหน้าภาควิชานิเทศศิลป์ .....**วันที่**.....

(อ. รวีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เรื่อง “ โรงเรียนเส้นขนาน”
	DIRECTING OF DRAMATIC SHORT FILM
	TITLE “ PARALLEL SCHOOL”
ชื่อ	นายณัฐพล ปัณณะสุริยาภรณ์
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวีดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

การทำศิลปนิพนธ์เรื่องนี้เป็นการศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ทั้งกระบวนการคิด กระบวนการผลิตงานภาพยนตร์ โดยอาศัยการค้นคว้าหาข้อมูลทั้งด้านวิชาการภาพยนตร์ด้านทักษะ รวมไปถึงหัวข้อที่สนใจที่ต้องการนำเสนอ สื่อออกมาเป็นผลงานภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสะท้อนถึงการไขว่คว้าหาโอกาสของคนที่ไม่มีโอกาส แต่จากความพยายามที่จะไขว่คว้าหาโอกาสตรงนั้น ต้องต่อสู้กับปัญหาต่างๆโดยไม่ท้อถอย ในที่สุดเขาก็ประสบความสำเร็จในสิ่งที่เขาหวังเอาไว้ ซึ่งก็ตรงกับจุดมุ่งหมายสำหรับศิลปนิพนธ์เรื่องนี้ที่ต้องการให้ทุกคนมีความฝัน และมีความพยายามไปยังจุดๆนั้นให้ได้ แม้จะด้วยวิธีใดก็ตาม โดยเนื้อเรื่องหลักของศิลปนิพนธ์เล่มนี้ จะสะท้อนเรื่องราวของเด็กวัยรุ่นที่รักศิลปะ ต้องการแสดงออก แต่จากปัญหาครอบครัว ความไม่เข้าใจกัน ทำให้เขาต้องพยายามที่จะพิสูจน์ตัวเอง แอบขวนขวายฝึกปรือฝีมือ ในท้ายที่สุดความพยายามของเขาก็ประสบผล เมื่อแม่เห็นความตั้งใจจริง จึงสนับสนุนให้เขาทำในสิ่งที่ชอบ และในส่วนของศิลปนิพนธ์เล่มนี้ ได้ผ่านขั้นตอนการคิด ขั้นตอนการทำงานและการแก้ปัญหา ซึ่งทั้งหมดก็ตรงกับวัตถุประสงค์ของวิชาศิลปนิพนธ์คือ การมีระบบวิธีคิด และกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการทำงาน ทั้งหมดนี้ก็คือที่มาของศิลปนิพนธ์เรื่อง “ โรงเรียนเส้นขนาน ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ทั้งจากความพยายามในการศึกษาค้นคว้า การทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอน ส่วนหนึ่งของความสำเร็จนั้นก็เกิดจากความช่วยเหลือของบุคคลหลายท่าน

ขอขอบคุณ

คุณพ่อ คุณแม่ น้องๆ คุณย่า และญาติๆทุกคนสำหรับทุนและกำลังใจ
อาจารย์ที่ปรึกษา ยาจารย์กิตติ ศรมณี
คณะกรรมการทุกคน
บ้านคุณตาที่เอื้อเฟื้อให้ใช้ทำการถ่ายทำ
พี่บุญสม พ่อค้าผล สำหรับความช่วยเหลือเป็นรุ่นสุดท้าย
นักแสดงและทีมงานเพื่อนสนิท เทพกมล ภาสวร และสัญชัย

ณัฐพล ปัณณะสุริยาภรณ์
มีนาคม 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....ก
กิตติกรรมประกาศ.....ข
สารบัญ.....ค
สารบัญภาพประกอบ.....จ

บทที่

1. บทนำ
ลักษณะโครงการ.....1
ขอบเขตโครงการ.....1
เป้าหมายหลักโครงการ.....2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....2
แหล่งข้อมูล.....2

2. ข้อมูลโครงการ
ภาพยนตร์ หรือ CINEMATOGRAPHY.....4
กระบวนการสื่อสารในภาพยนตร์.....5
องค์ประกอบภาพที่ช่วยในการสื่อความหมาย.....7
ผู้กำกับภาพยนตร์.....10

3. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์
3.1 กำหนดประเด็น.....12
3.2 กำหนดเรื่องราวและทิศทางของเรื่อง.....12
3.3 หาข้อมูล สร้างมิติให้กับเรื่องและตัวละคร.....13
3.4 เริ่มลงมือในส่วนรายละเอียด.....13
3.5 การยื่นเสนอบทครั้งแรก.....15
3.6 การยื่นเสนอบทครั้งที่สอง.....16
3.7กำหนดลักษณะตัวละคร.....17
3.8 บทแสดง.....20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

4.1 การคัดเลือกนักแสดง.....29

4.2 สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....34

4.3 บทภาพยนตร์สำหรับถ่าย.....38

4.4 เอกสารการถ่ายทำ.....52

5. บทสรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ.....56

บรรณานุกรม.....59

ประวัติผู้เขียน.....60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่

1. ภาพนักแสดงชาย เจต.....31
2. ภาพนักแสดงหญิง แม่เจต.....32
3. ภาพนักแสดงชาย อาจารย์โชติ.....33
4. ภาพสถานที่ถ่ายทำตึกเรียนภาควิชาวิจิตรศิลป์ สจล.....34
5. ภาพสถานที่ถ่ายทำหน้าวิทยาลัยช่างศิลป์.....35
6. ภาพสถานที่ถ่ายทำสวนพระนคร.....36
7. ภาพสถานที่ถ่ายทำบ้านของเจต.....37
8. ภาพประกอบบทภาพสำหรับถ่าย.....39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

เบื้องหลังความเป็นมา

เนื่องด้วยข้าพเจ้าเคยพบเคยเห็นคนหลายๆคน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนใกล้ตัวหรือคนที่รู้จัก ทุกๆคนมีฝันที่อยากจะเป็นอย่างนั้นอยากจะเป็นอย่างนี้ บางคนโชคดีที่ความฝันนั้นคือเรื่องจริงที่เป็นอยู่ในชีวิต แต่สำหรับคนที่ไม่มีโอกาสเช่นนั้น สิ่งเดียวที่จะทำให้ความฝันนั้นเป็นจริงก็คือ ความพยายาม กวามพยายามในการที่จะคว้าโอกาส ไม่ว่าจะมีภาระหรืออุปสรรคอะไรก็แล้วแต่ ในท้ายที่สุดก็ย่อมประสบผลสำเร็จได้ด้วยตัวของมันเอง และนั่นคือที่มาของโครงการนี้

ลักษณะของโครงการ

เป็นโครงการศึกษาเฉพาะกรณีในการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ที่มีเนื้อหาสะท้อนเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่นคนหนึ่งที่มีอุปสรรคปัญหาชีวิตครอบครัว เขามีความฝัน เขาจึงต้องอาศัยความพยายามในการชนะอุปสรรคต่างๆและทำฝันของเขานั้นให้เป็นความจริง

ขอบเขตของโครงการ

1.ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง
2.ความยาวประมาณ 15 นาที
3.ถ่ายทำด้วยระบบเบต้าแคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป้าหมายหลักของโครงการ

1.เพื่อผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นที่มีเนื้อหาสะท้อนเกี่ยวกับความพยายามของคนที่ต้องการชนะอุปสรรคต่างๆเพื่อทำฝันของตัวเองให้เป็นความจริง

2. เป็นตัวอย่างให้คนในสังคมตระหนักถึงเรื่องโอกาสและความพยายาม คนเราทุกคนควรมีจุดมุ่งหมาย มีทิศทางที่จะเดินไป และเมื่อเป้าหมายนั้นชัดเจน เราก็ไม่ต้องรออะไร มุ่งไปได้เลย

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1.ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ การเขียนบท ตลอดไปจนการลำดับเรื่อง จากผู้กำกับภาพยนตร์แนวชีวิตสะท้อนสังคมของทางฝั่งตะวันตก เช่น ภาพยนตร์เรื่อง Forrest Gump ของ Robert Zemeckis ,American Beauty ของ Sam Mandes,As Good As It Get ของ Jame L. Brooks,good Will hunting ของ Gus Van Sant และSex ,Lies,and Videotape ,Erin Brockovich ของ Steven Soderbergh

2.ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ การเขียนบท ตลอดไปจนการลำดับเรื่อง จากผู้กำกับภาพยนตร์แนวชีวิตสะท้อนสังคมของทางฝั่งตะวันออก เช่น Pushing Hands, The Wedding Banquet ของ Ang Lee,ท้าฟ้าลิขิต ของ อ็อกไซด์ แปง ,กาลครั้งหนึ่งเมื่อเช้านี้ ของ บัณฑิต ฤทธิ์ถกล

3.ศึกษากระบวนการคิดและระบบในการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตสะท้อนสังคม เช่น Five Feet High And Rising ของ Peter Sollete,The Bottomless Cup ของ Paul Bonner

4.ศึกษาและวิเคราะห์ความคิด ค่านิยมของคนไทยที่มีต่อระบบการศึกษา จาก นักวิชาการ หนังสือ รวมไปถึงสื่อต่างๆเช่นหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์

5.ศึกษารูปแบบและวิธีการเล่าเรื่องจากผู้กำกับที่มีรูปแบบการเล่าเรื่องที่แปลก เพื่อมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทาง เช่น Steven Soderberg ,Stanley Kubrick, Jean Luc Godard

แหล่งข้อมูล

1.หนังสือความรู้พื้นฐานภาพยนตร์ “ **มาทำหนังกันเถอะ**” โดย ประวิทย์ แต่งอักษร หน้งสือในเครือ อมรินทร์ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรกฎาคม 2542

2.หนังสือรวมเรียงความเกี่ยวกับภาพยนตร์ “ **ภาพไม่นิ่ง**” **โดย ปราบดา หยุ่น**
สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด รวบรวมครั้งแรก กรกฎาคม 2544

3.หนังสือนิตยสารภาพยนตร์ **“BIOSCOPE”** ฉบับที่1-6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.หนังสือรวมบทวิจารณ์ภาพยนตร์ “ **วงจรอันรื่นรมย์** ” โดย สุทธากร สันติธวัช รวบรวมครั้งแรก มีนาคม 2544

5.หนังสือ “ **จิตวิทยาทั่วไป** ” โดย รศ. ขนิษฐา วิเศษสาธร พิมพ์ปีพ.ศ. 2540 หัวข้อ“**จิตวิทยาวัยรุ่น การแสดงออก ความต้องการ** ”

6.หนังสือ “ **จิตวิทยาวัยรุ่น** ” โดย สุโท เจริญสุข พิมพ์ปีพ.ศ.2542 หัวข้อ “ **จิตวิทยาวัยรุ่น และพัฒนาการ** ”

7.เอกสารประกอบการสอนวิชาการกำกับภาพยนตร์ “ **การกำกับการแสดงในภาพยนตร์**”
อ.ประภัสสร เลิศอนันต์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และวีดีโอ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีพ.ศ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลโครงการ

ภาพยนตร์ หรือ Cinematography

ภาพยนตร์หรือหนังที่เราคนไทยเรียกกัน แท้จริงแล้วก็เป็นสื่อๆหนึ่งจากสื่อหลายทางของมนุษย์ เราอาจเปรียบเทียบได้กับภาษาที่เราใช้สื่อสารกันในชีวิตประจำวัน มันไม่เหมือนสักทีเดียว มันแค่คล้ายมากกว่า ส่วนที่เหมือนกันคือมันคือการสื่อสาร ส่งสารจากคนๆหนึ่ง ไปสู่อีกคนหนึ่ง ข้อความหรือสิ่งที่เราต้องการจะสื่อบอกไปนั่นก็คือสาร เมื่อนำมารวมกัน ก็คือการที่เราจะสื่ออะไรก็ตามแต่ โดยมีจุดหมายอยู่ที่การให้อีกฝ่ายรับรู้เรื่องที่เราต้องการสื่อ โดยผ่านสารหรือตัวกลาง ตรงจุดนี้เองภาพยนตร์โดยเจตนาของมันก็คือการต้องการของผู้สร้างที่ต้องการสื่อผ่านความคิดออกมาเป็นภาพ โดยผ่านสื่อคือกล้องถ่ายภาพยนตร์ และฉายออกมาให้ผู้ชมชม ซึ่งผู้ชมก็เปรียบเสมือนผู้รับสารนั่นเอง

ภาพยนตร์สื่อเข้าใจง่ายกว่าภาษาเพราะอาศัยแค่ความรู้พื้นฐานและไม่ต้องอาศัยหลักอะไรมากมาย เพราะมันเป็นภาษาภาพ แต่ถึงอย่างไรการที่เราจะเข้าใจภาพยนตร์โดยถ่องแท้เราควรมีความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานของความหมายภาพ

แน่นอนว่าความหมายภาพในที่นี้คนส่วนใหญ่ที่ดูภาพยนตร์ก็จะเข้าใจว่าในหนังนั้นเนื้อเรื่องเป็นอย่างไร ตัวละครในเรื่องเดินจากบ้านไปทำงานทางนู้นทางนี้ แต่ในความเป็นจริงภาพยนตร์ทำหน้าที่มากกว่านั้น ภาพยนตร์ก็เหมือนกับกระจกที่สะท้อนความคิด สังคมและวัฒนธรรม บางครั้งการรับรู้เข้าใจของแต่ละคนก็ไม่เหมือนกันไปด้วย เพราะว่าต่างคนก็ต่างวัฒนธรรม คนตะวันตกอาจใช้เท้าเขี่ยของให้ แต่คนตะวันออกถือว่าไม่ได้เพราะไม่สุภาพ จะต้องใช้มือเท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าถ้าเกิดหนังมีฉากนี้ไป คนตะวันตกอาจเห็นเป็นเรื่องปรกติชีวิตประจำวัน แต่คนตะวันออกถือว่าไม่เป็นการไม่สุภาพ และไม่ให้เกียรติกัน ฉะนั้นคำกล่าวที่ว่าภาพยนตร์คือสิ่งที่สะท้อนความคิดและวัฒนธรรม การเข้าใจมันก็ย่อมต้องอยู่ที่ความรู้ และวัฒนธรรมของตนก็ย่อมเป็นความจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสื่อสารในภาพยนตร์สามารถแบ่งได้เป็น

ความหมายภายนอก หรือ Denotative Meaning

ความหมายแฝงภายใน หรือ Connotative Meaning

จากคำกล่าวที่ว่ารูปภาพเพียงภาพเดียวมีคุณค่า สามารถสื่อความหมายได้มากกว่าคำบรรยายกว่าพันคำ ดูเหมือนว่าคำกล่าวนี้น่าจะเป็นความจริง

คนเราทุกคนไม่ว่าจะมีความรู้หรือไม่มีเมื่อเห็นภาพภาพเดียวกันทุกคนสามารถตีความภาพนั้นได้เหมือนหรือใกล้เคียงกันมากกว่าภาษาที่บรรยาย ยกตัวอย่างเช่น ภาพทุ่งหญ้าที่เขียวขจีสุดลูกหูลูกตา ต่อให้กี่คนกี่คนมาเห็นทุกคนก็จะตีความตามสิ่งที่ตนเห็นโดยไม่ต้องอาศัยจินตนาการเลยและสามารถตอบได้เหมือนๆกันหมดเช่น ต้นหญ้าที่เห็นนั้นมีสีเขียวหรือสีเหลือง แต่ถ้าเราจะบรรยายภาพๆนั้นด้วยภาษาพูดหรือภาษาเขียน แม้ว่าเราจะบรรยายให้คนอื่นๆฟังเหมือนกันทุกคำทุกประโยค ยังไงทุกคนก็ไม่สามารถจินตนาการได้เหมือนกันหมดและบางครั้งอาจจินตนาการไม่เหมือนสิ่งที่เราบรรยายไปก็เป็นได้ ซึ่งมันต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ของแต่ละคนที่จะตีความ

ในภาพยนตร์สิ่งที่ทุกคนเห็นและสัมผัสนั้นก็คือความหมายภายนอกที่แสดงออกมาเป็นภาพ เป็นการแสดง ทุกคนสามารถรู้สามารถเข้าใจได้เพียงเปลือกนอกของมัน เช่นชายแต่งตัวมอซอท่าทางรีบร้อนคนนั้นวิ่งไปที่สถานีตำรวจ คนที่ดูก็จะเข้าใจว่าคนคนนี้ก็แค่วิ่งไปสถานีตำรวจ แต่ถ้าวิเคราะห์หาความหมายแฝงแล้ว อาจหมายถึงชายคนนี้มีเรื่องเดือดร้อนอะไรสักอย่างจะโดนปล้นโดนจี้หรือบางทีแกอาจจะเป็นสายสืบของตำรวจก็ได้หรือบางครั้งภาพๆนั้นอาจเป็นความหมายแฝงในเชิงสัญลักษณ์

1.(Icon) ความหมายเชิงสัญลักษณ์ที่คล้ายเป็นข้อตกลง เป็นเครื่องหมาย ใครพบใครเห็นก็จะเข้าใจในทันที เช่น ไฟแดง หมายถึง หยุด ไฟเขียวหมายถึง ไป

2.(Index) เป็นความหมายเชิงอุปมาอุปมัย ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความคิด เช่นอาจจะเปรียบเทียบเวลากับนาฬิกา มันดูใกล้เคียงกันไม่ว่าทางรูปร่างและความคิด เมื่อเห็นก็จะสื่อความหมายสอดคล้องกันและกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.(Symbol) คล้ายกับ Iconตรงที่จะต้องมีการตกลงกันระหว่างกลุ่มว่าเครื่องหมายนี้หมายถึงอะไร มีความเป็นสากล แต่จะแตกต่างกันตรงที่ตัวสัญลักษณ์อาจไม่เกี่ยวข้องกับความหมายเลยก็เป็นได้เช่น สถานีตำรวจหมายถึง ความเดือดร้อนของคน หรือ ที่พึ่งพิงของคน Symbol ดูมีลักษณะทางอารมณ์ ความรู้สึกมากกว่า ไม่แข็งกระด้างที่มันจะต้องมีความหมายเช่นนี้เท่านั้น มันอาจอยู่ที่ภาพก่อนหน้าหรือหลังมาประกอบกันกับมันถึงจะเข้าใจ

ดอกกุหลาบที่มีความหมายหมายถึงความสูงศักดิ์ ลาภยศ การสรรเสริญ ถ้าเราเอาหลักการทางภาพยนตร์ไปใช้ร่วมกับมัน ไม่ว่ามุมกล้อง จะมองมุมเสย หรือมองกดต่ำลงมา ความยาวจะใช้เท่าไหร่ รายละเอียดของกุหลาบ สีสัน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อความหมายของมันทั้งสิ้น เช่นถ้าเราถ่ายภาพคนเปรียบเทียบกับดอกกุหลาบจากมุมเสยขึ้น เห็นดอกกุหลาบที่สีแดงสด มีหนามแหลมคมระยิบระยับ นั่นก็ย่อมหมายความว่า คนๆนี้เป็นคนที่สูงศักดิ์ เป็นที่น่าเกรงขาม และยังอยู่ในอำนาจหนามที่แหลมคมนั่นก็ย่อมหมายถึง ความน่าสะพรึงกลัวของคนๆนั้น ถ้ามีใครมารุกราน ก็จะต้องเจ็บตัวกลับไปเป็นแน่ แล้วสมมุติว่าถ้าเรากลับค่ามันโดยที่ยังเป็นดอกกุหลาบอยู่ แต่คราวนี้เราถ่ายจากมุมกดต่ำลง สีสันรวมทั้งหนามคมดูเหี่ยวย่น ความหมายมันก็จะเปลี่ยนไปในทันที ก็จะกลายเป็นคนสูงศักดิ์คนนี้กำลังแย่ โดนดูถูกเหยียดหยาม อาวุธที่เคยมีประสิทธิภาพกลายเป็นสิ่งด้อย ผู้คนที่เคยยอมรับนับถือตีจาก

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามการที่เราคิดจะสื่อสารออกมาเป็นภาพอะไรก็แล้วแต่ ทั้งความหมายภายนอกและความหมายในล้วนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
การที่เราจะเล่าเรื่องราวๆหนึ่งให้คนรับรู้เรื่องราวนั้นเราก็ต้องอาศัยความหมายภายนอกที่จะบอกรายละเอียดว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อเกิดเป็นเรื่องราวแล้วต่อจากนั้นเราก็จะมาตีความว่า สิ่งๆนั้นที่เลือกมาใช้มันมีความหมายหรือมีความเหมาะสมไหม เราต้องการความหมายแบบนี้ แต่สิ่งที่เราเลือกมาใช้มันไม่แสดงออกอย่างที่เราต้องการ เราก็ควรจะเปลี่ยนไปใช้สิ่งอื่น อย่าลืมว่าสิ่งๆนั้นที่เราเลือกมาใช้ มันยังไม่ใช่วัตถุดิบสำเร็จรูป เรายังต้องอาศัยหลักการทางภาพยนตร์เข้าไปปรุงแต่งมันอีกรอบ ไม่ว่าจะเป็นเทคนิค(technic)มุมกล้อง(angle)เวลาที่จะใช้(timing)ตลอดไปจนการตัดต่อ

(editing) ถึงตอนนั้นความหมายที่เราต้องการก็จะถูกปรุงแต่งเสร็จเรียบร้อยและสามารถสื่อสารออกมาให้คนที่ชมเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการจะบอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการทางองค์ประกอบภาพที่ช่วยในการสื่อความหมาย

MISE-EN-SCENE องค์ประกอบกับการสื่อความหมาย

Mise-en-scene เป็นคำในภาษาฝรั่งเศส มีความหมายว่า การจัดวางบนเวที(placing on stage) โดยรวมแล้วก็หมายถึงการจัดวางรายละเอียดทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งตัวแสดง ฉาก แสง อุปกรณ์ประกอบต่างๆ เพื่อผลในการสื่อความหมาย

การจัดวางแบบนี้ความจริงเป็นการจัดวางสำหรับละครเวที ที่ต้องคำนึงถึงการจัดวางองค์ประกอบของการแสดง ให้เข้ากับฉาก แสง อุปกรณ์ประกอบฉากต่างๆ แต่ทางภาพยนตร์หยิบยืมมาประยุกต์ใช้ ความยุ่งยากของการจัดองค์ประกอบภาพทางภาพยนตร์ยิ่งยุ่งยากขึ้นไปอีก เมื่อยังจะต้องเพิ่มส่วนผสมทางด้านเทคนิคต่างๆของทางภาพยนตร์เข้าไปอีก เช่นมุมกล้อง และเมื่อถ่ายออกมาเป็นภาพยนตร์ สิ่งต่างๆจากของจริงก็จะถูกเปลี่ยนเป็นเพียงภาพสองมิติเท่านั้น แต่ถึงอย่างไรจุดประสงค์ของมันก็ไม่ได้เปลี่ยนไปเลย เพราะถึงอย่างไรจุกประสงค์หลักของมันก็คือ การจัดวางเพื่อการสื่อความหมาย ฉะนั้นไม่ว่าผู้กำกับละครเวทีหรือผู้กำกับหนังก็ต้องรู้สิ่งที่สิ่งที่ตนต้องการจะสื่อซะก่อน แล้วจึงค่อยเลือกรายละเอียดต่างๆเช่น นักแสดง ฉาก แสงไฟเพื่อการสื่อความหมายออกมาได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด

The Frame หรือกรอบพื้นที่ภาพ

เฟรมภาพหรือกรอบภาพในหนังนั้นถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะแยกพื้นที่ระหว่างพื้นที่ในหนังกับพื้นที่แห่งความเป็นจริง พื้นที่ในหนังนั้นก็คือส่วนที่ใช้แสดง ไม่ว่าจะเป็นการแสดง เวลา หรือฉากภายในเนื้อเรื่อง ปรากฏภายในกรอบที่เราเห็นเท่านั้น แต่ในทางภาพยนตร์แล้วภาพๆเดียวไม่สามารถบอกความหมายในตัวมันเองได้อย่างสมบูรณ์แบบ มันต้องอาศัยหลายๆสิ่งหลายอย่างภาพหลายๆภาพ มาเรียงร้อยต่อกัน จนเกิดเป็นเรื่องราวขึ้น

เฟรมภาพในทางภาพยนตร์นั้นเราการกำหนดได้หลายขนาด ไม่ว่าจะเป็น1.33:1,2.35:1 หรือ 1.85:1 แต่ไม่ว่าจะเป็นขนาดใดก็แล้วแต่ เฟรมภาพในทางภาพยนตร์นั้นถือว่าเป็นสิ่งที่ตายตัว ไม่สามารถกำหนดปรับเปลี่ยนอะไรมันได้ ฉะนั้นส่วนสำคัญอีกอย่างของเฟรมภาพจึงอยู่ที่การจัดองค์ประกอบภายในกรอบที่กำหนด(Composition) โดยพื้นฐานของคนส่วนใหญ่มักคิดว่าการจัดองค์ประกอบภาพ ไม่ว่าจะเป็นภาพเขียน ภาพนิ่ง ตลอดจนทางภาพยนตร์เอง พื้นฐานคือความสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดุลย์กันในกรอบนั้น มันก็ถือว่าเป็นเรื่องแน่นอนที่เราจะต้องจัดภาพให้มันเสมอกัน มีความสมดุลย์ซึ่งกันและกัน แต่ถ้ามองดูกันให้ดี เราจะเห็นได้ว่าตำแหน่งต่างๆในเฟรมภาพนั้น บางครั้งมันก็ให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน เช่น การที่คนจะเดินไปข้างหน้า โดยพื้นฐานทางจิตวิทยาแล้วคนก็จะต้องเดินจากตำแหน่งซ้ายเฟรมไปทางขวาเฟรม ถ้าเดินจากขวาเฟรมกลับมาที่ซ้ายเฟรม นั่นก็ย่อมหมายถึง คนๆนั้นเดินกลับ หรือคนที่อยู่ตรงส่วนบนตรงกลางของเฟรมก็จะดูยิ่งใหญ่ มีอำนาจ แต่ถ้ามาอยู่ทางด้านล่างของเฟรม คนๆนั้นก็จะดูต่ำต้อยลงไปในทันที

โดยหลักแล้ว อย่างน้อยการจัดองค์ประกอบภาพนั้นเราจะต้องสร้างจุดสนใจทางด้านภาพขึ้นมา เพื่อนำสายตาของผู้ชมไปที่จุดๆนั้น มันอาจจะเป็นตัวเด่นของเรื่อง ความขัดแย้ง เป็นเนื้อหาเป็นรายละเอียดที่สำคัญของเรื่องก็ได้ ยกตัวอย่างเช่น ฉากที่เราต้องการจะบอกว่านอกจากตัวเอกแล้วยังมีอีกคนที่มีความสำคัญเช่นกันแต่ยังไม่เปิดเผย ซึ่งพระเอกอาจจะอยู่ที่ระยะหน้าและมีพื้นที่ในเฟรมมากที่สุด แต่จุดสนใจไม่ได้อยู่ที่ตรงนี้ มันกับอยู่ตรงข้างหลังไกลออกไป แต่มันสามารถนำสายตาได้ก็เพราะกล้องไปโฟกัสตรงจุดเล็กๆนี่

บางครั้งมันก็ดูเหมือนเป็นสิ่งยากที่จะเข้าใจ เพราะมันเหมือนไม่มีหลักอะไรมายึดไว้ และไม่มีคำตอบที่ตายตัวเฉพาะเหมือนคณิตศาสตร์ แต่ถ้าดูกันให้ดีๆแล้วมันก็ไม่ยากเกินที่จะเข้าใจ ถ้าเราลองสังเกตดูมันก็เหมือนกับจิตวิทยาพื้นฐานในการรับรู้ของมนุษย์ มีความเป็นปัจเจก และมีความยืดหยุ่น ไม่มีคำตอบที่ตายตัว บางครั้งมันต้องอาศัยความรู้ และประสบการณ์ในการตีความและเลือกใช้กับมันให้ได้อย่างลงตัวที่สุด สิ่งที่จะมากำหนดมันก็คือเนื้อหา ความคิดสร้างสรรค์ และความเป็นตัวของเราเอง นั่นน่าจะเป็นทางที่ดีที่สุด

แสงและสีในงานภาพยนตร์

คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าแสงและสีก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ โดยหน้าที่หลักของมันนอกจากจะสร้างบรรยากาศ และความสวยงามแล้ว มันยังช่วยสร้างอารมณ์และความรู้สึกร่วมไปกับเนื้อหาที่เรากำลังเล่าและยังสื่อความหมายบางอย่างได้อีกด้วย

การแบ่งแยกลักษณะการจัดแสงนั้น โดยส่วนใหญ่มักจะกำหนดโดยลักษณะแนวของหนัง เช่นเป็นแนวดรามา โรแมนติกหรือแนวสืบสวนลึกลับ จากนั้นจึงค่อยมาย่อยลงอีกทีเป็นซีเควนซ์เป็นฉากว่าเราต้องการจะบอกอะไร ต้องการอารมณ์แบบไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วจึงค่อยมากำหนดแสง ซึ่งการจัดแสงยังสามารถแยกออกได้อีกหลายแบบหลายสไตล์ แต่มาตราฐานของการจัดแสงนั้นจะถูกกำหนดค่ามาตราฐานของแสงโดยใช้คำ
ว่า key โดยแบ่งออกง่ายๆดังนี้

High key คือ การจัดแสงในโทนสว่าง ไม่มี contrast จัด ส่วนใหญ่มักจะใช้ในพวกหนังแนวดรามา โรแมนติก และแนวตลก ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศในภาพจะดูสดใส เปิดเผย และไม่มีการปิดบัง

Low key คือ การจัดแสงโดยคุมโทนแสงให้มีความมืด มีแสงขาวจัด ดำจัด contrast สูง มักจะเป็นหนังจำพวกสืบสวนสอบสวน หรือหนังเขย่าขวัญ ที่ต้องการสร้างบรรยากาศ สร้างอารมณ์ให้กับคนดู คนดูก็จะรู้สึกสงสัยและตื่นเต้นไปด้วย เพราะไม่รู้ว่าภายในเงามืดนั้นจะมีอะไรอยู่หรือเปล่า

การแยกลักษณะการจัดแสงนั้นไม่ได้หมายความว่าหนังแนวนี้ทั้งเรื่องจะต้องใช้การจัดแสงแบบเดียวกันไปทั้งเรื่อง บางครั้งหนังเรื่องเดียวกันก็ต้องใช้การจัดแสงทั้งสองแบบในการช่วยสื่อความหมาย หรือบางครั้งอาจจะอยู่ในฉากเดียวกันเลยก็มี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสิ่งที่จะช่วยคุมหนังไม่ให้หลุดไปก็คือคอนเซ็ปต์ของหนังเนื้อหา หรืออารมณ์ที่เราต้องการจะสื่อออกไปมากกว่า

การแสดงในงานภาพยนตร์ (Acting)

อาจกล่าวได้ว่าการแสดงนั้นถือเป็นส่วนสำคัญที่สุดในงานภาพยนตร์ มันเหมือนกับเป็นตัวเฟืองสำคัญที่สุดที่จะคอยขับเคลื่อนเฟืองตัวอื่นๆให้ทำงานร่วมและส่งเสริมให้มันมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไปอีก เพราะหัวใจของหนังก็คืออารมณ์และตัวที่เป็นตัวนำในการสร้างอารมณ์ก็คือการแสดง ส่วนอื่นๆในทางภาพยนตร์นั้นถือเป็นส่วนช่วยส่งเสริมการแสดงมากกว่า ไม่ว่ามุมกล้อง ขนาดภาพ แสงสี องค์ประกอบภาพ ตลอดไปจนถึงฉาก สิ่งเหล่านี้จะไร้ค่าลงไปในทันที ถ้าเกิดการแสดงไม่มีพลังพอที่จะขับเคลื่อนทุกอย่างให้บรรลุเป้าหมาย ในทางการแสดงมีหลักการและลัทธิมากมาย แต่ไม่ว่าจะแตกต่างกันมากแค่ไหนทุกลัทธิก็มีจุดร่วมจุดหนึ่งที่เหมือนกันหมดนั่นก็คือเป้าหมายในการสื่อความหมายและอารมณ์ให้แสดงออกมาแต่จะด้วยวิธีไหนก็แล้วแต่ก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้กำกับ ลักษณะแนวของหนัง เนื้อหาในตัวหนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้กำกับภาพยนตร์

การผลิตภาพยนตร์สักเรื่องนั้นถือว่าเป็นงานที่ใหญ่พอสมควร เราไม่สามารถสร้างภาพยนตร์ได้ด้วยตัวคนเดียว มันต้องประกอบขึ้นจากหลายๆส่วน หลายๆปัจจัย หลายๆตำแหน่งและหลายๆองค์ประกอบ ต่างฝ่ายก็ต่างมีความคิดเป็นของตนเองและก็มาจากพื้นเพคนละแบบ ภาพที่คิดอยู่ในหัวแต่ละคนแน่นอนว่าต่างคนก็ต่างคิดกันคนละแบบ ไม่มีทางเหมือนกันได้ ฉะนั้นผู้ที่คอยทำหน้าที่คุมคนเหล่านี้ให้คิดให้ทำเป็นไปในแนวทางเดียวนั่นก็คือ ผู้กำกับภาพยนตร์

ถ้าเราเปรียบเทียบส่วนต่างๆในงานภาพยนตร์กับส่วนประกอบในเรือลำใหญ่ลำหนึ่ง กล้องอาจจะเปรียบได้กับตัวลำของเรือที่เป็นส่วนหลักให้เราลอยน้ำ แสงและไฟอาจเปรียบได้กับใบเรือที่ช่วยตัวลำเรือให้เดินไปข้างหน้าได้ ส่วนอื่นๆเช่นตัวแสดง ฉาก ก็อาจเป็นส่วนอื่นๆในเรือ แต่ส่วนที่มีหน้าที่สำคัญที่สุดของงานภาพยนตร์คือผู้กำกับนั้นจะต้องเปรียบเสมือนหางเสือของเรือที่จะคอยควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างในเรือลำนี้ให้ไปในทิศทางเดียวกัน ไม่มีหลงทาง ไม่มีสับสน และไปถึงยังที่หมายโดยสวัสดิภาพ

ผู้กำกับภาพยนตร์คือใคร และมีบทบาทหน้าที่อย่างไร

ผู้กำกับก็คือผู้นำของงานภาพยนตร์ เป็นเสาหลักที่จะคอยให้คำปรึกษาแก่ทุกฝ่ายในกระบวนการสร้างภาพยนตร์ ภาพที่อยู่ในหัวผู้กำกับจะถูกถ่ายทอดออกมาเป็นส่วนต่างๆ ไม่ว่า การแสดงจะแสดงอย่างไร ขอบเขตแค่ไหน อารมณ์อย่างไร กล้องจะใช้ขนาดภาพไหน มุมมองอย่างไร ไฟจะออกมารูปแบบไหน ลักษณะอย่างไร ฉากจะออกแบบเป็นแบบไหน ยุคสมัยใด ทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องอยู่ในหัวผู้กำกับ และมีสิทธิเด็ดขาดในการตัดสินว่าจะเอาอย่างไร ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้กำกับที่จะต้องถ่ายทอดทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนเองคิด ตนเองเห็น ออกมาอธิบายให้ทุกคนเข้าใจความคิดนั้นและให้ออกมาเป็นภาพเดียวกัน

ผู้กำกับมีอำนาจเด็ดขาดอยู่ในมือที่จะใช้ตัดสินใจกับสิ่งต่างๆที่แต่ละฝ่ายเสนอมา และใช้มันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ไม่ว่าในแง่การเล่าเนื้อหา ควบคุมทุกอย่างให้อยู่ในแนวทางเดียว ไม่หลงทาง ตลอดจนมีส่วนในการรับผิดชอบสิ่งต่างๆไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นมาก็ตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้กำกับที่ดีนั้นควรจะเป็นคนที่มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความเด็ดขาดชัดเจนในสิ่งที่กำลังทำอยู่ ไม่ไขว้เขวต่อกระแสแรงกดดันรอบตัวที่กำลังถาโถงเข้าใส่ไม่ว่าสายตาทุกคู่ที่จับตามองมา หรือความไม่พอใจของผู้ร่วมงานบางคนที่เห็นว่าผู้กำกับไม่สนองตอบในสิ่งที่เขาเห็น บางครั้งมันเป็นเรื่องปรกติธรรมดาในการทำงานกับคนหมู่มากที่ต้องมีหลากหลายทรรศนะความคิดเห็น ฉะนั้นมันจะต้องอาศัยความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทีมงานก็ต้องเชื่อในตัวผู้กำกับว่าสิ่งที่ผู้กำกับเลือกมานั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว ในขณะเดียวกันผู้กำกับก็ต้องเชื่อใจทีมงานที่จะสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เราคิดและเราเห็นได้ รวมทั้งสามารถดึงพลังความสามารถที่มีอยู่ในทีมงานทั้งหมดให้ใช้ออกมาได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะมากได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์ สำหรับบางคนก็อาจจะดูยาก ไม่คิดว่าจะทำได้ แต่สำหรับบางคนก็ดูเหมือนง่ายเสียยิ่งกว่าอะไร แน่นอนว่า "ความสามารถพิเศษ"ก็อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การเขียนบทดี ดูสนุกและเข้าใจ แต่สำหรับคนธรรมดาๆที่ไม่คิดว่ามีความสามารถพิเศษตรงนั้น สิ่งหนึ่งที่จะทำให้เราเป็นคนเขียนบทที่ดีได้นั่นก็คือความพยายามและความสนใจจริง

3.1 กำหนดประเด็น สิ่งที่ต้องการนำเสนอ สิ่งแรกสุดก่อนที่จะเริ่มทำการเขียนบทภาพยนตร์นั่นก็คือ ควรสำรวจตัวเองเสียก่อนว่า สิ่งที่เราต้องการนำเสนอจริงๆน่ะคืออะไร อะไรคือแก่นของเรื่อง และจุดยืน มุมมองของเราจะไปในทิศทางไหน สาเหตุที่ควรจะสำรวจก็เพราะบางครั้งถ้าเราไม่กำหนดสิ่งต่างๆเหล่านี้ก่อน เมื่อเราทำงานไปเรื่อยๆ เราอาจจะหลงทิศหลงทางกับสิ่งที่เราจะนำเสนอจริงก็ได้ เพราะระหว่างเราทำงานไป เวลาเราไปพบไปเห็นอะไรใหม่ มันอาจจะทำให้เราไขว้เขวก็เป็นได้ ฉะนั้นเราจึงควรจะตีกรอบงานของเราเองเสียก่อน เมื่อนั้นงานเราก็จะไม่หลงทิศหลงทางไปไหน และตรงจุดประสงค์ที่เราต้องการจะนำเสนออย่างแท้จริง

3.2 กำหนดเรื่องราว ทิศทางของเรื่อง หลังจากที่เรามีกรอบและทิศทางที่จะนำเสนอแน่นอนแล้วสิ่งต่อไปก็คือการกำหนดเรื่องราว รวมไปถึงตัวละครที่จะเป็นตัวสื่อสารสิ่งที่เราต้องการจะนำเสนอ เรื่องราวนั้นก็ควรเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ ทันต่อยุคสมัย ดูสนุก ไม่ล้าสมัย บอกข้อมูลที่เราต้องการจะบอกได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ เช่น เราต้องการจะสื่อสารถึงความพยายามของคน เราก็ต้องมาคิดกันแล้วว่าสมัยนี้ความพยายามของคนน่าจะออกมาในรูปแบบไหน ถ้าจะให้ออกมาในลักษณะเข็นครกขึ้นภูเขามันก็คงจะดูเชย ไม่เหมาะกับยุคสมัยนี้แน่ บางครั้งมันก็ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราสนใจหรือสิ่งที่เราผ่านหูผ่านตามาก็ได้ อย่างคนที่มีความหลังกับการสอบเข้าเรียน เขาก็อาจจะใช้ประเด็นความพยายามของคนผูกเข้ากับเรื่องราวของการสอบเข้าเรียน โยงกันไปโยงกันมาจนออกมาเป็นบทภาพยนตร์ที่ดีๆสักเรื่องก็เป็นได้ ทำในสิ่งที่เราสนใจที่สุด นั่นจะเป็นการดี เพราะเราจะรู้สึกสนุกกับมัน อยากทำกับมัน อย่าไปทำเรื่องที่เราฝืนหรือไกลตัว เพราะบางครั้งเมื่อถึงจุดๆหนึ่งที่เราไม่มีทางออก เราอาจเบื่ออาจท้อจนไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อยากที่จะทำมันต่อก็เป็นได้ ถ้าเราทำในสิ่งที่เราชอบและสนใจ ยังไงๆทางออกนั่นเราก็น่าจะหาได้ง่าย กว่า เราจะไม่รู้สึกเบื่อ รู้สึกท้อกับมัน และงานก็จะออกมาดี

3.3 หาข้อมูล สร้างมิติให้กับเรื่องและตัวละคร เมื่อเรามีประเด็นที่จะนำเสนอ มีทิศทางที่เราจะไปและมีเนื้อเรื่องที่เราจะใส่ให้กับมัน ถึงตอนนี้เราก็จะได้ภาพรวมของเรื่อง (structure) จากนั้นเราก็จะมาลงลึกถึงรายละเอียดมากยิ่งขึ้น ตัวละครของเราเป็นใคร? ทำอะไร? ที่ไหน? อย่างไร? ทำไม? ลักษณะการพูดจา ความคิดเป็นยังไง? สิ่งเหล่านี้เราจะต้องตอบได้หมด เพราะถ้าเราไม่สามารถตอบได้ ตัวละครของเราก็จะขาดมิติไปในทันที เพราะเราไม่รู้ว่า สาเหตุใดทำไมตัวละครเราถึงต้องทำเช่นนั้น

สิ่งหนึ่งที่เราจะลงลึกในรายละเอียดเหล่านั้นได้ก็คือการหาข้อมูล โดยอาจจะทำได้หลายวิธี การเช่น อ่านจากหนังสือ หรือหาข้อมูลจากคนจริง สถานที่จริง เมื่อเราได้พบปะพูดคุย เราอาจได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อเนื้อเรื่องของเรา บางทีมันอาจเป็นสิ่งที่เราคาดไม่ถึงเลยก็มี แล้วเราก็จะคิดว่า “มีอย่างนี้ด้วยเหรอ?” นั่นก็จะเป็นข้อมูลดิบชั้นดีที่เราสามารถนำไปใช้ในรูปการเขียนบท การกำหนดตัวละครได้

แต่อย่างหนึ่งที่ควรจะจำไว้ก็คือ อย่าไปเชื่อข้อมูลนั่นเต็มร้อย เพราะอย่าลืมว่าสิ่งที่เราทำนั่นคือ “หนัง” มันไม่ใช่ “สารคดี” ที่จะต้องตรงเป๊ะทุกกระเบียดนิ้ว บางครั้งเราต้องอาศัยจินตนาการ การเสริมแต่งและการตีความของเราเอง หนังมันก็เหมือนตัวแทนที่จะบอกผ่านความคิดและตัวตนของเรา ฉะนั้นสิ่งต่างๆที่ปรากฏในหนังนั่นก็น่าจะเป็นตัวเรา โดยอาศัยการตีความ การวิเคราะห์ของตัวเราเอง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นมันก็อยู่ที่เราอีกว่าแนวหนังที่เราต้องการ มันเป็นแนวไหน? ดราม่า เราก็ควรตีความประมาณนี้ แฟนตาซี เราก็จะได้ประมาณนี้ ถ้าเราคิดกำหนดได้ทั้งหมดนี่ เราก็จะนำข้อมูลดิบมาใช้ได้อย่างถูกจุดและมีประสิทธิภาพ

3.4 เริ่มลงมือทำในส่วนรายละเอียด เมื่อทุกอย่างเสร็จเป็นโครงสร้างแล้ว เราก็นำรายละเอียดต่างไปใส่ เช่น ตัวละครของเรากำลังทำอะไร? ที่ไหน? โดยการที่เรากำหนดออกมารวมๆ โดยเป็นในลักษณะ treatment เพื่อให้เห็นโครงสร้างหลักๆของเรื่องเสียก่อน เพราะถ้าเกิดโครงสร้างมันยังไม่ดี เราจะได้แก้ไขไปในส่วนนี้ก่อน ซึ่งเมื่อมันใช้ได้แล้ว เราก็จะนำมันมาลงลึกในส่วนของรายละเอียดเข้าไปอีก เช่น สถานที่นั้นมีลักษณะอย่างไร? กลางวันหรือกลางคืน ภายนอก ภายใน ตัวละครเรามีบทพูดอย่างไร? ซึ่งทุกอย่างก็อยู่กับข้อมูลทั้งหมดที่เราหามา ซึ่งลักษณะบทเช่นนี้ เราก็จะเรียกว่า บทแสดง หรือ (sccenplay) เป็นบทที่เอาไว้ให้ทุกคนในทีมรวมไปถึงตัวนักแสดงได้อ่าน เพราะมันจะเห็นรายละเอียดทุกอย่างของแต่ละฉากแต่ละซีน ฝ่ายกล้องก็จะนำบทนี้ไปคิดและเขียนออกมาเป็นสคริปต์ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล้อง ฝ่ายฉากก็จะไปหาสถานที่ดังเช่นที่บทบรรยายไว้ ฝ่ายจัดไฟก็จะรู้ว่าฉากไหนไฟจะเป็นอย่างไร? กลางวันหรือกลางคืน ส่วนนักแสดงก็จะมีบทพูดของตัวละคร และนำไปตีความออกมาเป็นการแสดง

บางครั้งกว่าบทของเราจะพัฒนามาถึงขั้นนี้ อาจจะใช้เวลาพอสมควรที่จะต้องแก้ไขและทำให้มันลงตัว แต่ปัญหาทุกอย่างก็ต้องมีการแก้ไข คนทำเองนั่นแหละที่จะรู้ตัวเองดีที่สุด สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ความอดทนและความพยายาม ถ้าเรารู้ว่ามันมีปัญหาตรงไหนเราก็ไปแก้ปัญหาตรงจุดนั้น เช่น ถ้าเรามีปัญหาตรงโครงเรื่อง เราก็คิดวางโครงเรื่องใหม่ โดยอาจจะไปดูหนังเยอะขึ้น ดูสไตล์การเล่าเรื่องของเขา หรือไม่ก็ลองนำโครงเรื่องของเราไปเล่าให้คนอื่นฟัง ดูว่าเขาเข้าใจไหม ไม่เข้าใจตรงไหน และนำจุดบกพร่องนั้นมาแก้ไข ถ้าเรามีปัญหาในส่วนข้อมูล ลักษณะตัวละคร การพูดจา เราก็ไปหาข้อมูล พูดคุยมากขึ้น ปัญหาทุกอย่างย่อมมีทางแก้ไข มันจึงอยู่ที่ตัวเรามากกว่าที่จะตัดสินใจไปทางไหน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การยื่นเสนอบทครั้งแรก

เรื่องย่อ (synopsis)

เจตเป็นเด็กถ่ายเอกสารประจำอยู่ที่ห้องสมุดแห่งหนึ่ง ทุกวันก็จะมีเด็กนักเรียนเอาหนังสือมาให้เขาถ่ายเอกสารอยู่เสมอ ความรู้ที่ผ่านตาเขาทุกวันทำให้เขาเป็นคนที่สนใจในความรู้ จนวันหนึ่งมีการประกวดงานขึ้น เจตสนใจอยากที่จะลองดูจึงคิดจะส่งประกวด แต่คิดไปคิดมาว่าเขาเป็นแค่เด็กถ่ายเอกสาร และวันนั้นเองนักเรียนก็มาพูดจาดูถูกเขา เขาจึงโมโหและพยายามทุกทางไม่ว่าจะแอบเข้าห้องเรียน หรือแอบถ่ายเอกสารเวลาคนเอางานมาให้เขา

จนท้ายที่สุดเมื่อผลประกาศออกมา ปรากฏว่าเขาได้รางวัล มันทำให้เขาได้รับทุนเรียนและกลายเป็นบัณฑิตในที่สุด

ปัญหาการยื่นเสนอครั้งแรก

ปัญหาใหญ่ของเรื่องนี้ก็คือ การไม่สามารถหาเรื่องราวมาใส่ในโครงเรื่องนี้ได้ เพราะเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้นมันเกิดขึ้นในห้องสมุด ฉะนั้นเรื่องราาที่เกิดขึ้นก็น่าจะเป็นเรื่องราวของนักคณิตศาสตร์ หรือนักวิทยาศาสตร์ ปัญหามันจึงอยู่ตรงที่การไม่สามารถลงลึกในรายละเอียดได้มากขนาดนั้น ความรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ไม่สามารถเรียนรู้ได้ลึกซึ้งในอาทิตย์สองอาทิตย์ ถ้าจะลงลึกคงต้องใช้เวลาทำความเข้าใจและต้องมีคนที่เรียนในเรื่องพวกนี้เป็นที่ปรึกษาจริงๆ

แนวทางแก้ปัญหา

เมื่อนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์จึงแนะนำให้ทำในเรื่องที่เราผ่านหูผ่านตามาดีกว่า เพราะเราจะเข้าใจมันได้ง่ายและไม่ต้องเสียเวลาทำความเข้าใจ ด้วยเหตุนี้จึงตัดสินใจเปลี่ยนโครงเรื่องใหม่ทั้งหมด แต่ยังคงไว้ซึ่งประเด็นเดิมคือความพยายาม เนื้อเรื่องใหม่จึงเปลี่ยนเป็นเด็กอยากเรียนศิลปะแทน ซึ่งมันก็ใกล้ตัวดี และสื่อสารเข้าใจง่ายด้วย จากนั้นจึงเขียนบทใหม่และนำยื่นเสนอเป็นครั้งที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 การยื่นเสนอบทครั้งที่สอง

โครงเรื่องย่อ synopsis

ครอบครัวของเจตมีปัญหาเรื่องครอบครัว แม่ที่แต่งงานเร็วและดูจะยังทำใจไม่ได้กับการที่สามีแยกไป ภาระจึงมาลงที่เจตที่ต้องช่วยที่บ้านรับผิดชอบร้านขายของชำ โดยการช่วยทำงาน ซึ่งเขาเองก็มักแอบไปมีโลกส่วนตัวของตัวเองเสมอ คือการแอบไปนั่งวาดรูปตามที่ต่างๆ เหมือนเป็นการหลุดออกจากโลกแห่งความจริงที่ไม่ค่อยดีนัก ซึ่งเมื่อเขาทำแล้วก็เหมือนกับค่อยๆก้าวไกลออกจากบ้านเขา โดยการสนับสนุนของอาจารย์โชติ อาจารย์ที่พบเห็นเจตแอบเข้ามาที่วิทยาลัยบ่อยๆ

วันหนึ่งเมื่อเจตเห็นงานศิลปะที่เขาประกวดกัน เขาก็มีความคิดที่จะทำงานเช่นนี้บ้าง คืนนั้นเจตจึงเตรียมข้าวของที่จะทำงาน แต่แม่ซึ่งไม่เข้าใจมาตั้งแต่ต้นก็ดุว่า จนทั้งคู่ทะเลาะกัน เจตซึ่งเตรียมตัวจะทำงานประกวดเมื่อได้ยินเสียงแม่ไอทั้งคืน เขารู้สึกผิดกับตัวเองที่ไม่เข้าใจแม่ เขาจึงตัดสินใจที่ไม่ทำงานประกวดโดยวาดเป็นภาพดอกไม้เหมือนกับบอกให้แม่หายป่วยแทน

ท้ายสุดเมื่อแม่เห็นงานชิ้นนั้น เธอก็เข้าใจในตัวเจต และตัดสินใจให้เจตได้ทำในสิ่งที่ชอบด้วยการส่งให้เจตเรียนศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

3.7 กำหนดลักษณะตัวละคร เมื่อจัดการในส่วนของโครงเรื่องได้แล้วสิ่งที่เราจะต้องทำต่อไปคือการลงในส่วนของรายละเอียดของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นบุคลิก ลักษณะ ปูมหลังตัวละคร บางอย่างถ้าไม่เกี่ยวกับตัวเรื่อง เราก็ไม่จำเป็นต้องไปกำหนดก็ได้ แต่ถ้าเรากำหนดเราก็จะเห็นภาพของตัวละครที่จะดูมีมิติมากขึ้น

<u>ตัวละคร</u>

เจต

อายุ 16 ปี **อาชีพ** ช่วยที่บ้านทำร้านขายของชำ **สถานะ** โสด

ความสามารถพิเศษ ชอบศิลปะ

เบื้องหลังความเป็นมา ความเป็นมาของเจตเริ่มจากทางบ้านของเขามีปัญหาครอบครัวกัน โดยตลอดสุดท้ายก็คือการแยกทางกัน แม่ที่ดูจะทำใจไม่ได้ก็มักจะอารมณ์ไม่ดีใส่เขา และให้เขาออกจากการเรียนมาให้ช่วยที่บ้านทำงาน สิ่งเดียวที่เหมือนจะทำให้เขาหลุดออกจากโลกแห่งความเป็นจริงก็คือ “ศิลปะ” ด้วยเหตุนี้เขาจึงมักเอาเวลาที่แม่ใช้ให้ไปข้างนอก แอบไปทำงานศิลปะอยู่เสมอ

ทัศนะคติทางความคิด ค่อนข้างมองโลกในทางไม่ดี คิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างนั้นแย่ไปหมด ท้ายสุดศิลปะที่เขาเรียนรู้มาตลอดก็สอนให้เขามองโลกในแง่ดี

จุดมุ่งหมาย เจตต้องการทำในสิ่งที่เขาชอบนั่นคือการทำงานศิลปะ และก้าวแรกที่เขาคิด นั่นก็คือการเข้าเรียนใน “ วิทยาลัยช่างศิลป์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
44883

แม่ของเจต

อายุ 35 ปี **อาชีพ** ขายของชำ **สถานะ** แยกทางกับพ่อ

ความสามารถพิเศษ -

เบื้องหลังความเป็นมา เนื่องจากเธอเป็นคนที่มีปัญหาตั้งแต่วัยรุ่น สาเหตุนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอใช้ชีวิตคู่เร็วเพื่อหนีปัญหา นานวันเข้าเมื่อเจตโตขึ้นเธอและคนๆนั้นก็มีปัญหากันเรื่อยมา จนจุดๆหนึ่งที่ต้องแยกทางกัน เธอจึงทำใจไม่ได้และมักจะอารมณ์ร้ายใส่เจตเสมอ

ทัศนะคติทางความคิด เป็นคนที่มองโลกในแง่ร้ายมาก ไม่ไว้ใจคนทุกคนที่เข้ามาในชีวิตเธอ เธอจึงต้องปกป้องตัวเองด้วยการเป็นคนอารมณ์ร้าย ด้วยความที่กลัวจะเจอเรื่องอย่างที่เธอเคยเจอมา ท้ายสุดความคิดในแง่ร้ายก็เปลี่ยนไป เมื่อลูกชายที่เธอมักจะอารมณ์ร้ายตลอดเข้าใจเธอ เธอจึงตอบแทนความหวังดีนั้นด้วยการให้ลูกเธอทำในสิ่งที่อยากทำ

จุดมุ่งหมาย เธอต้องการปกป้องตัวเธอเองมาโดยตลอด จนวันหนึ่งเธอก็เข้าใจเมื่อลูกชายแสดงความหวังดีต่อเธอ ด้วยเหตุนี้ทัศนะคติของเธอจึงเปลี่ยนไป กลายเป็นต้องเห็นลูกทำในสิ่งที่เขามีความสุข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์โชติ

อายุ 44 ปี **อาชีพ** อาจารย์สอนวิจิตรศิลป์ **สถานะ** แต่งงานแล้ว

ความสามารถพิเศษ มีความสามารถในเชิงศิลปะ

เบื้องหลังความเป็นมา เป็นอาจารย์สอนศิลปะมานาน จนวันหนึ่งมาพบกับเจตและรู้ทันทีว่าเด็กคนนี้มีอะไรปิดบังอยู่ จนวันที่สองที่เจอและรู้อีกว่าเด็กคนนี้มีความตั้งใจจริงในเรื่องศิลปะ เขาจึงต้องการที่จะชี้ทางให้เจตทำในสิ่งที่เขาชอบ

ทัศนะคติทางความคิด เป็นคนที่มองคนทะลุปรุโปร่ง เข้าใจความคิดของคน และเมื่อคนๆนั้นมาดีละตั้งใจจริง เขาก็ให้ความตั้งใจจริงกลับไปเช่นกัน เขาจึงจัดว่าเป็นคนมองโลกในแง่ดี มีเมตตา ทั้งหมดนี้ก็มาจากศิลปะนั่นเอง

จุดมุ่งหมาย ต้องการเห็นเจตได้ทำในสิ่งที่เขาชอบ และมีความสุขกับมัน เขาให้ได้เต็มที่กับความพยายามของเจตที่ตั้งใจจะเรียนศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8 บทแสดง (screenplay) เรื่อง "โรงเรียนเส้นขนาน"

Scene 1 ความชอบ

Location สวนสาธารณะแห่งหนึ่ง / ภายนอก / ตอนเย็น

บรรยากาศยามเย็นของสวนสาธารณะแห่งหนึ่ง เจตกำลังนั่งเขียนภาพลายเส้นรูปปั้นศิลปะอยู่อย่างตั้งใจ สมุดวาดเขียนที่เขาใช้เขียนนั้นช่างดูเก่าเหมือนกับใช้งานมานาน ส่วนดินสอก็ดูเขาใช้มันอย่างคุ้มค่า ทะนุถนอม ราวกับว่ามันเป็นของสำคัญมากมายเลยทีเดียว เขาทำงานของเขาอย่างตั้งอกตั้งใจไปเรื่อยจนเวลาดูจะเย็นมากแล้ว เขาจึงรีบเก็บของเหน็บไว้ที่หลังจักรยานแล้วปั่นออกไปอย่างรีบร้อน

Scene 2 บ้านของเจต

Location ร้านขายของชำ บ้านเจต / ภายใน / ตอนเย็น

เจตปั่นจักรยานที่เขาใช้ขี่ไปไหนมาไหนเป็นประจำกลับมาที่บ้าน แต่ก่อนจะเข้าบ้านเขาแอบเอาสมุดกล่องดินสอที่เขาใช้วาดรูปยัดใส่ไว้ในเสื้อแล้วจึงเข้าบ้าน บ้านของเจตเป็นร้านขายของชำซึ่งเจตอาศัยอยู่กับแม่ของเขาตามลำพังสองคน เนื่องจากพ่อกับแม่ของเจตมีปัญหาจึงต้องแยกทางกันอยู่ เจตจอดจักรยานไว้แล้วจึงขนของลงจากท้ายรถจักรยานมากองไว้ที่หน้าบ้าน แม่เห็นเจตกลับมาช้าก็เข้าไปต่อว่า

แม่

" ไปไหนมา บอกให้ไปส่งของที่ตลาดแค่นี้ นี่กะจะไปทั้งวันใช่ไหมเนี่ย?"

เจตทำทีเป็นไม่สนใจ เขาเรียงของไปเรื่อยๆ สักพักเมื่อเห็นว่าแม่เงียบ เขาจึงแอบเหลือบมอง ปรากฏว่าแม่เขาดูซึมๆ เขารู้ว่าแม่ก็ยังทำใจไม่ได้กับการที่ต้องแยกทางเดินกับพ่อ ถึงมันจะนานพอดูแล้วก็ตาม เมื่อเสร็จเขาจึงเดินกลับไปที่ห้อง เมื่อถึงหน้าห้องเขาก็หยิบกุญแจเข้ามาไข

Scene 3 โลกส่วนตัว

Location ห้องนอนเจต / ภายใน / ตอนหัวค่ำ

เจตเปิดประตูแล้วก้าวเข้าไปในห้อง ห้องของเจตเต็มไปด้วยข้าวของที่เป็นผลงานศิลปะของเจตต่างๆนาๆ ไม่ว่าจะเป็นขวดหรือลังเก่าๆที่ไม่ได้ใช้แล้วเจตก็นำมาจัดวางประดับไว้ตามมุมต่างๆของห้อง ราวกับว่าเป็นผลงานศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาอย่างปราณีตและสวยงามเลยทีเดียว เจตหยิบกล่องดินสอออกมาจากในเสื้อแล้ววางมันลงบนโต๊ะพร้อมกับนั่งลงที่เก้าอี้ แล้วจึงหยิบเอา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระดาษที่วาดรูปไว้แต่ดูเหมือนมันยังไม่เสร็จสมบูรณ์ เอามาทำต่อ ดูเขาให้ความสำคัญกับผลงานทุกชิ้นของเขามากเลยทีเดียว

ตกดึกขณะที่เขากำลังนอนหลับอยู่นั้น จู่ๆก็มีเสียงเหมือนคนห้องไห้ฝ่าความเงียบเข้ามาที่ห้องเขา จนทำให้เจตตื่น แต่เขาดูไม่ค่อยแปลกใจนักเหมือนกับเป็นสิ่งที่คุ้นเคย เพราะนั่นก็เป็นเสียงของแม่เขานั่นเอง เขาพยายามข่มตาให้หลับแต่ดูเหมือนมันยากเย็นเสียเหลือเกิน

Scene 4 วันใหม่ที่ไม่สดใส

Location ห้องนอนเจต / ภายใน / ตอนบ่าย

ขณะที่เจตกำลังหลับเพลินๆอยู่ในห้องของเขานั้น ก็มีเสียงเคาะประตูดังลั่น ทำให้เขาต้องสะดุ้งตกใจตื่น

แม่

" จะนอนไปถึงไหน นี่มันบ่ายแล้วนะ รีบเอาของไปส่งได้แล้ว"

เจตยังไม่ยอมลุกจากที่นอน เมื่อสิ้นเสียงแม่เขาก็หลับตาลงเหมือนจะหลับต่อ

Scene 5 ภาระ

Location หน้าร้านบ้านเจต / ภายใน / ตอนบ่าย

เจตเดินออกมาที่หน้าร้านพร้อมกับเตรียมของที่จะไปส่ง แม่ซึ่งหงุดหงิดที่เจตตื่นนอนสายก็เดินเข้ามาต่อว่า

แม่

"รีบๆเอาของไปส่งได้แล้ว แล้วอย่าไปเถลไถลที่ไหนล่ะ"

เจตจูงจักรยานที่บรรจุของอยู่ท้ายรถเดินออกจากบ้านไป

Scene 6 เส้นทาง

Location ร้านค้า / ภายนอก / ตอนบ่าย

ตามร้านค้าต่างๆ เจตนำขนมเอย ถั่วเอยมาส่ง เขาเก็บเงินใส่กระเป๋าตังค์ แล้วก็ขี่ต่อไปยังร้านอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 คุ้นเคย

Location ร้านค้าภายในวิทยาลัยช่างศิลป์ / ภายนอก / ตอนบ่ายแก่เกือบจะเย็น

เจตที่นำขนมส่งตามร้านค้าต่างๆ จนมาถึงร้านภายในวิทยาลัยช่างศิลป์ เขาขับมาตามทางภายในเรื่อยๆ จนมาถึงร้านขายของภายในวิทยาลัย เมื่อเขาเสร็จกิจธุระ เขาก็ขี่จักรยานไปจอดที่หน้าตึกวิจิตรศิลป์อย่างที่เขาทำเป็นประจำเมื่อมาที่นี่

Scene 8 ความสนใจ

Location ตึกเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนเย็น

เจตเดินเข้ามาภายในอาคารเรียนวิจิตรศิลป์ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาเดินผ่านเขาก็ดูสนใจไปเสียหมด ไม่ว่าหุ่นปูน ภาพเขียนผ้าใบของนักเรียน เขาเดินชื่นชมไปเรื่อยจนกระทั่งเดินมาถึงห้องโถงใหญ่ที่กำลังโชว์งานภาพเขียนผ้าใบ เขารีบเดินเข้าไปดูใกล้ๆอย่างสนใจ และสงสัยว่ามันมันทำได้อย่างไร ซึ่งเขาก็อดไม่ได้ที่จะเอื้อมมือไปจับรูปภาพนั่นดู ไม่ทันที่มือจะไปถูกรูปภาพ

อาจารย์โชติ

" ห้ามไปจับมันนะ"

เจตสะดุ้งตกใจพร้อมกับหันไปมองที่ต้นเสียงทันที อาจารย์โชติส่ายนิ้วเหมือนกับบอกเจตว่าอย่าไปจับ เจตจึงก้าวห่างออกมาและเดินเข้าไปหาอาจารย์โชติ

อาจารย์โชติ

" เวลาดูงานศิลป์ ใครเขาไปดูใกล้กัน มันต้องดูพอประมาณ มันจะได้เห็นมู้ด เห็นอารมณ์ทั้งหมด รู้ไหม?"

เจตพยักหน้ารับอาจารย์โชติแล้วอาจารย์โชติก็มองหน้าเจตอย่างสงสัย

อาจารย์โชติ

" เธอดูคุ้นๆหน้าจัง เป็นนักเรียนที่นี่หรือเปล่า?"

เจต

"ผมเอาของมาส่งที่นี่เป็นประจำเท่านั้นเองครับ"

เจตมองไปที่นาฬิกาบนผนัง ปรากฏว่าเป็นเวลาเกือบจะห้าโมงแล้ว

เจต

"ผมต้องไปส่งของต่อ ขอตัวก่อนละกันครับ"

แล้วเจตก็รีบผลุนผลันเดินออกจากตึกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 9 อึดอัด

Location หน้าร้านบ้านเจต / ภายใน / ตอนหัวค่ำ

เมื่อเจตกลับมาถึงที่บ้าน เขาก็ยื่นเงินที่ได้วันนี้ให้กับแม่ของเขา แม่นับเงินเสร็จก็เก็บเข้าลิ้นชัก เธอถอนหายใจก่อนหันมาพูดกับเจต

แม่

"เหนื่อยไหมวันนี้...ช่วยไม่ได้นะ ยังไงก็ต้องโทษพ่อแกที่ทำให้แกต้องมาเป็นแบบนี้ล่ะนะ"

แม่กุมหัวอย่างกลุ้มอกกลุ้มใจพร้อมกันนั้นเจตก็ลุกเดินกลับขึ้นห้อง

Scene 10 อีกครั้ง

Location อาคารเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนกลางวัน

วันรุ่งขึ้นเจตกลับมาที่อาคารเรียนวิจิตรศิลป์ เขาเดินไปดูภาพเขียนที่ห้องโถงใหญ่ดังเช่นเมื่อวาน คราวนี้เขาดูจากระยะไกลดังที่อาจารย์โชติแนะนำ ดูแล้วเขาก็รู้สึกมีความสุขอย่างบอกไม่ถูก ก่อนที่จะกลับเขาเดินวนรอบดูบรรยากาศภายในตึก และเมื่อไปถึงห้องๆหนึ่ง ซึ่งมีงานเขียนของนักเรียนที่ยังเขียนไม่เสร็จ พู่กันและจานสีก็อยู่ใกล้ๆนั้น เขานึกสนุกจึงหยิบผู้กันมาแต่งเล่น อาจารย์โชติที่เดินเข้ามาในห้อง เจตตกใจรีบวางพู่กันลงจนตกพื้น

อาจารย์โชติ

" อ้าว เธออีกแล้วเหรอ?"

เจต

" เอ่อ...คือไม่ได้ตั้งใจ แค่..."

อาจารย์โชติ

"มาส่งของอีกหรือวันนี้?"

เจต

" อ๋อ ..เปล่าครับ"

อาจารย์โชติ

" เสียมารยาทรู้ไหม? ไปเขียนงานของคนอื่นเขาอย่างนั้น "

เจตรู้สึกผิดไม่กล้ามองหน้าอาจารย์โชติที่กำลังมองเขม็งมาที่เขา อาจารย์โชติมองไปก็เห็นสมุดวาดเขียนของเจตที่วางอยู่ เขาจึงขอไปดู

อาจารย์โชติ

" นี่งานเธอใช่ไหม? ขอดูหน่อยสิ"

เจตยื่นสมุดให้อย่างเขินอาย กลัวอาจารย์โชติจะว่า แต่ผิดคาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจารย์โชติ

" อือ..งานน่าสนใจดี ดูมีความรู้สึกเคลื่อนไหว แต่น่าจะพัฒนาได้มากกว่านี้นะ"

เจต

"ผมทำตามความรู้สึกผมมากกว่าครับ มันปลดปล่อยดี"

อาจารย์โชติดูเสร็จพร้อมกับปิดสมุดลง

อาจารย์โชติ

" น่าสนใจนะ...วันหลังเอางานมาให้ดูอีกสิ ฉันจะช่วยวิจารณ์ให้"

อาจารย์โชติยื่นสมุดคืนเจต เจตยิ้มรู้สึกเหมือนมีกำลังใจอย่างบอกไม่ถูก

Scene 11 มุ่งมั่น

Location สวนสาธารณะ / ภายนอก / ตอนเช้า

เจตนั่งเขียนรูปเด็กกลุ่มหนึ่งที่กำลังเล่นกันอย่างสนุกสนาน เขาเขียนมันด้วยความรู้สึกปลดปล่อย ทดแทนสิ่งที่เขาขาดหายไป กระดาษที่ว่างเปล่าค่อยๆเกิดเป็นภาพแทนความรู้สึกทีละภาพสองภาพ

Scene 12 ความสัมพันธ์

Location อาคารเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนกลางวัน

เจตนำงานต่างๆที่เขียนเสร็จมาให้อาจารย์โชติติติง อาจารย์โชติก็ดูจะเต็มใจให้คำแนะนำแก่เจตไป เจตก็น้อมรับคำวิจารณ์เหล่านั้น ซึ่งมันยิ่งทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่แนบแน่นขึ้นไปอีก

Scene 13 อีกด้านหนึ่ง

Location บ้านของเจต / ภายใน / ตอนหัวค่ำ

จากการที่เจตทุ่มเทไปทางศิลปะ อีกด้านหนึ่งคือแม่ของเจตต้องทำงานตัวคนเดียวมากขึ้น เธอดูโมโหที่ผัวของเธอทิ้งไปไม่พอ ตอนนี้ลูกของเธอก็ยังทำตัวออกห่าง ไม่มาช่วยงานอีก เธอมองดูนาฬิกาด้วยสีหน้าไม่พอใจนัก

Scene 14 พัฒนาการ

Location ห้องเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนกลางวัน

ภายในห้องเรียนวิจิตรศิลป์ เจตได้เข้าไปเขียนงานลายเส้นร่วมกับนักเรียนที่เรียน เมื่อเขียนงานเสร็จ นักเรียนคนอื่นก็ดูจะชื่นชมในผลงานของเขา เขารู้สึกดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 15 หลุดพ้น

Location ห้องนอนเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

งานในห้องก็ดูเยอะขึ้นกว่าแต่ก่อน ของต่างๆภายในห้องถูกเจตจัดเป็นแบบเขียนรูป ไม่ว่าขวดน้ำปลา ดอกไม้ ใบไม้ เขาเขียนมันอย่างตั้งอกตั้งใจและมีความสุขเหมือนกับปัญหาต่างๆถูกทิ้งอยู่ข้างหลัง เบื้องหน้าของเขามีเพียงงานศิลปะ สิ่งที่ช่วยสร้างทำให้เขาหลุดพ้นออกจากโลกแห่งความเป็นจริงนี้ได้

Scene 16 ชีวิตที่ถูกทิ้ง

Location บ้านของเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

แม่ของเจตยกของหนักจัดของเองตัวคนเดียว เธอดูเหนื่อยอ่อนแต่ก็ยังฝืนทำโดย ไม่เห็นแม้แต่เงาของเจต

Scene 17 โอกาส

Location ห้องโถงแสดงงาน / ภายใน / ตอนกลางวัน

หน้าห้องโถงใหญ่ที่มีงานศิลป์วางประดับประดามากมาย อาจารย์โชติเดินคุยกับเจตเรื่องงานศิลปะไปเรื่อย อาจารย์โชติหยุดเดินพร้อมกับชี้นิ้วให้เจตดูงานชิ้นหนึ่ง

อาจารย์โชติ

" งานชิ้นนี้น่าสนใจตรงองค์ประกอบนะเธอว่าไหม?"

เจต

" ครับ แต่ผมว่าถ้าสีเล่นให้แรงกว่านี้ มันจะยิ่งน่าสนใจขึ้นไปอีก"

อาจารย์โชติมองหน้าเจตอย่างทึ่งๆ เจตก็แปลกใจคิดว่าพูดอะไรผิด

อาจารย์โชติ

" งานประกวดพวกเนี้ย? เธอคิดยังไง?"

เจตก้มหน้าลงอย่างเศร้าๆ

Scene 18 แตกหัก

Location บ้านของเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

ดึกแล้วเจตคิดว่าแม่คงหลับ เขาจึงค่อยๆขนของที่ตระเตรียมมาไม่ว่าจะเป็นไม้ สี ผ้าใบ อุปกรณ์ต่างๆที่จะทำงานส่งประกวด พอดีกับแม่ที่ยังนอนไม่หลับเห็นเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่

" ไปไหนมาน่ะดึกดื่น?"

เจตมีท่าทีอึกอักโดยพยายามเบือนหน้าหนีไม่สนใจ

แม่

" แล้วพะรุงพะรังอะไรล่ะนั่น?"

เจต

" งานผมครับแม่"

แม่

" ที่หายไปก็มัวไปทำแต่อะไรไร้สาระนี่ล่ะสิ"

เจตเริ่มอึดอัด สีหน้าก็เริ่มเครียด

แม่

" ไอ้พวกชอบหนีปัญหา อีกหน่อยก็คงเหมือนพ่อแกที่ทิ้งแกไปนี่แหละ"

เจต

" อะไรก็พ่อๆ แม่ก็ไม่เคยจะยอมรับความจริงเหมือนกันนั่นแหละ"

แม่ที่ดูเหนื่อยอ่อนจากการทำงานรู้สึกโมโหที่เจตเถียงโต้ตอบ

แม่

" แกอย่ามาพูดอย่างนี้กับฉันนะ '

เจต

" ก็นี่แหละพูดอะไรก็ไม่ฟัง ไปดีกว่า ไปทำงานส่งประกวด
เผื่อรางวัลมันจะทำให้ผมไปจากบ้านเฮงซวยนี่ซะที"

แม่

"เอาเลย ไอ้บ้านเฮงซวยที่แกบอกนี่มันก็ให้แกได้แค่นี้แหละ"

Scene 19 ความผิด

Location ห้องนอนเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

เสียงปิดประตูห้องเจตดังลั่น เขาเดินกลับเข้ามาในห้องพร้อมกับโยนผ้าใบลงอย่างไม่พอใจนัก แล้วก็นั่งคุดคู้คิดอะไรไปเรื่อย จนกระทั่งหลับไป

เจตมาสะดุ้งตื่นอีกทีเมื่อได้ยินเสียงแม่ไอดังมาจากข้างล่าง เขาพยายามข่มตาหลับ แต่ก็หลับไม่ลง ในเมื่อเสียงไอของแม่ยังดังอยู่ตลอดและถี่ขึ้นเรื่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 20 ยอมรับผิด

Location ห้องนอนแม่เจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

แม่ของเจตนอนซมพร้อมกับไอค่อกแค่กอยู่บนเตียงผ้าใบ สักพักก็มีเสียงบิดน้ำจ๊อก จ๊อก ผ่านความเงียบเข้ามา ปรากฏว่าเป็นเจตเอาผ้าขนหนูชุบน้ำเช็ดตัวให้กับแม่ที่กำลังป่วยเป็นไข้ แม่พอรู้สึกตัวก็ลืมตามองหน้าเจตอย่างไร้เรี่ยวแรง เจตมองหน้าแม่อย่างสำนึกผิด

Scene 21 โอกาสกับความเข้าใจ

Location ห้องนอนแม่เจต / ภายใน / ตอนเช้า

เจตเดินเข้ามาภายในห้องนอนแม่พร้อมด้วยภาพเขียนที่เขียนเสร็จ เขาตรงไปที่ผนังหน้าเตียงของแม่พร้อมกับปลดรูปพ่อของเขาออก จากนั้นก็เปลี่ยนเป็นรูปที่เขาเพิ่งเขียนเสร็จแทนที่ ซึ่งภาพนั้นก็เป็นภาพของดอกไม้ที่กำลังผลิบานอย่างสดใส เขาหวังว่าภาพๆนี้จะทำให้แม่เขาฟื้นจากความรู้สึกแย่ๆกลับมาเป็นแม่คนเดิม

เมื่อแม่เดินกลับเข้ามาในห้องพร้อมกับเตรียมตัวจะนอนพัก เธอก็ต้องประหลาดใจเมื่อเห็นรูปดอกไม้ที่เจตวาดให้ที่ผนัง เธอก้มหน้าลงเหมือนกับรู้สึกผิดที่ไม่ให้ความรักความเข้าใจแก่เจตเลย เธอเงยหน้ามองภาพอีกครั้งพร้อมกับยิ้มเล็กๆเหมือนกับว่าต่อไปนี้ชีวิตจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป เธอจะเป็นคนสดใสดังเช่นรูปดอกไม้ที่เจตวาดขึ้น

Scene 22 บทสรุป

Location บ้านของเจต / ภายใน / ตอนเช้า

เช้าวันใหม่กับความสดใส เจตสวมชุดนักเรียนช่างศิลป์กำลังมัดกระดานเขียนลายเส้นเข้าที่หลังจักรยาน แม่ที่ยืนไม่ห่างจากนั้นก็มองเขาอย่างห่วงใย เจตเตรียมตัวใส่รองเท้าเพื่อจะออกไปเรียน แต่เหมือนรองเท้ามันค่อนข้างคับจึงใส่ไม่ได้ แม่ที่ยืนดูอยู่พอเห็นดังนั้นจึงเข้าไปช่วย

เจต

" ขอโทษครับที่วันนั้น.."

แม่

" ฉันก็ให้แกได้เท่านี้ล่ะนะ"

เมื่อสวมรองเท้าเสร็จ แม่ก็จับแต่งชุดให้กับเจต

แม่

" ที่เหลือก็อยู่ที่ตัวแกแล้วล่ะ"

ทั้งสองคนกอดกันกลมอย่างซาบซึ้งในทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจต

" ขอบคุณครับ"

เจตยิ้มให้แม่แล้วค่อยๆเข็นจักรยานออกจากบ้านไป แม่ก็มองจนลับสายตา เจตปั่นจักรยานไปวิทยาลัยด้วยความหวังเหมือนกับความฝันก้าวแรกนั้นได้เริ่มต้นขึ้นแล้วและเขาจะทำมันให้ดีที่สุดเพื่อตัวเขาเองและเพื่อแม่ของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากการเตรียมงานด้านบทภาพยนตร์เสร็จสิ้น ขั้นต่อไปก็คือการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ใดก็แล้วแต่ จะต้องมีการเตรียมตัวกันให้พร้อม การเตรียมงานวางแผนที่ดี เวลาถ่ายทำจริง ปัญหาต่างๆก็จะไม่มีหรือน้อยลงไป สิ่งหนึ่งที่จะยึดแต่ละหน้าที่ไม่ให้ไขว้เขวหรือหลงทางก็คือตัวบทภาพยนตร์และตัวผู้กำกับที่ต้องตัดสินใจแล้วว่าในแต่ละหน้าที่ที่ทำงานกันมา เป็นที่ถูกใจเราไหม มันตรงกับภาพที่เราตีความอยู่ในหัวหรือไม่ ถ้าไม่ใช่ ก็ต้องอธิบายว่าไม่ใช่ตรงไหน เพื่อที่จะอธิบายทีมงานให้ทำงานให้ถูกจุด

ในส่วนของการเตรียมงาน เราจะแบ่งออกเป็นส่วนๆดังนี้

4.1 การคัดเลือกนักแสดง (CASTING)

นักแสดงคือส่วนสำคัญที่สุดที่จะคอยดึงอารมณ์หรือถ่ายทอดเนื้อหาของเนื้อเรื่อง ฉะนั้นการที่เราจะเลือกใครสักคนที่จะมารับบทบาทเล่นเป็นคนที่ไม่ใช่ตัวเขานั้น มันก็ถือเป็นงานที่ยาก มันจึงอยู่ที่ผู้กำกับจะตีความและมีภาพในหัวอย่างไร จากนั้นจึงค่อยๆคัดเลือกตัวนักแสดง ด้วยการทดสอบทั้งการพูดคุยกันโดยส่วนตัวจนไปถึงการซ้อมบทจริง เราฐานะผู้กำกับ จะต้องตัดสินใจดู โดยพิจารณาจากหลายๆสิ่งหลายๆอย่างประกอบกัน

อย่างแรกสุดสำหรับการตัดสินใจเลยก็คือลักษณะภายนอกหรือลักษณะทางกายภาพ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ง่ายสุดเลยไม่ว่าจะเป็นใครก็แล้วแต่ ทุกคนสามารถมองเห็นและตัดสินใจลักษณะข้อนี้ได้ แรกเริ่มเราก็ตรวจดูจากบทภาพยนตร์เลยว่า เราต้องการนักแสดงเล่นบทประมาณนี้ อายุประมาณนี้ ผิวดำหรือผิวขาว เรามีภาพอยู่ในหัวอย่างไรก็เลือกตามแบบนั้นเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างที่สองเป็นคนที่แสดงเก่ง สามารถเล่นได้ตามแบบที่เราต้องการได้ บางครั้งรูปร่างหน้าตาภายนอก อาจจะไม่ใช่แบบที่เราต้องการร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่เราเห็นการแสดงแล้วรู้สึกกว่าใช่ สามารถดึงอารมณ์ร่วมกับคนดูได้ดีเราก็อาจจะใช้ลักษณะข้อนี้เลือกก็ได้

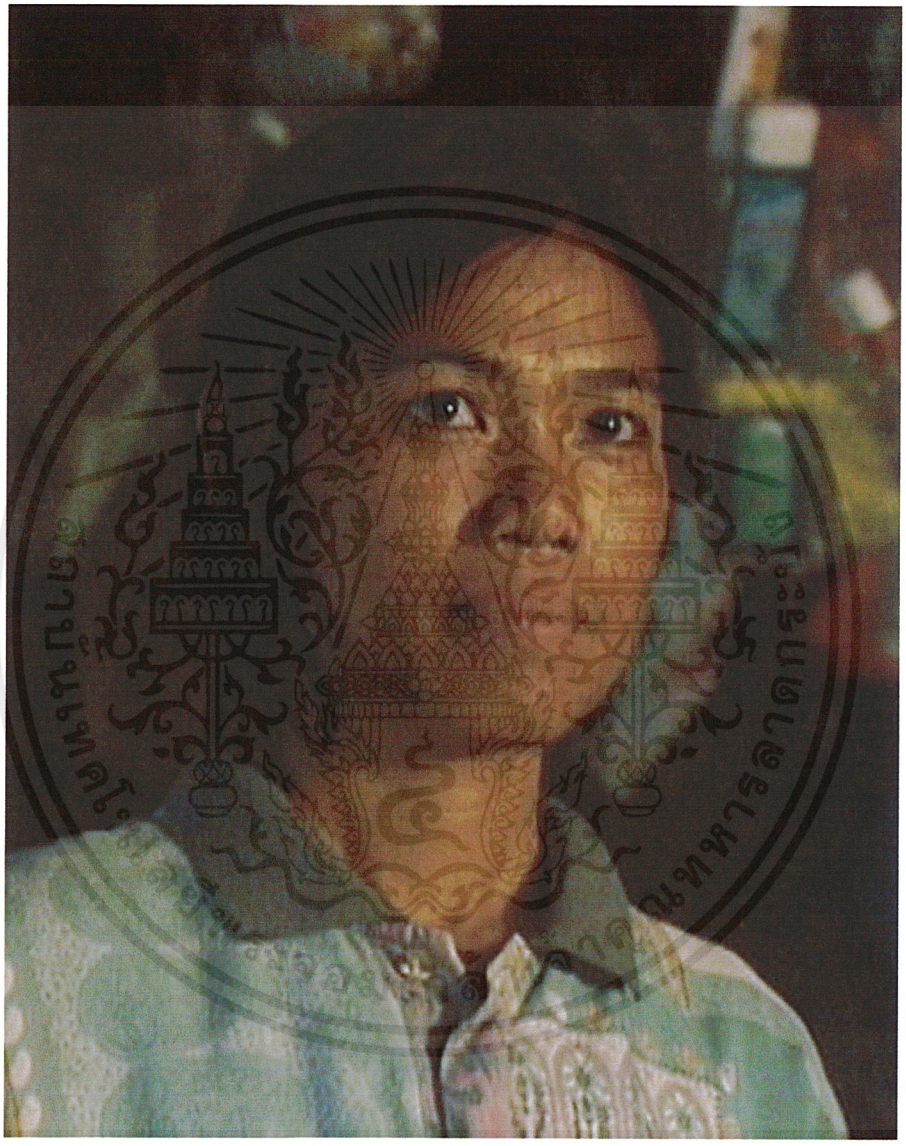
บางครั้งมันเป็นการยากที่จะบอกว่าใครแสดงได้ดี หรือไม่ดี มันจึงอยู่ที่ตัวผู้กำกับภาพยนตร์ที่จะบอกขอบเขตของนักแสดงว่าต้องการแบบใด อารมณ์ประมาณไหน การทดสอบบทจึงน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดก่อนการตัดสินใจเลือกนักแสดง เพื่อที่ผู้กำกับจะได้เห็นภาพ เห็นอารมณ์ของการแสดงจริง และผลงานก็จะออกมาตรงตามที่คิดมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพนักแสดงชาย “ เจต”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพนักแสดงหญิง “ แม่ของเจต”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพนักแสดงชาย “ อาจารย์โชติ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

ในภาพยนตร์เรื่องนี้ ฉากส่วนใหญ่ในเรื่องมักจะเกิดขึ้นในวิทยาลัยหรือไม่ก็ฉากกลางแจ้ง ดังนั้นการสร้างฉากขึ้นมาเองใหม่ทั้งหมดนั้นคงเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากเราต้องการในส่วนของความโอ่โถงของสถานที่

การหาสถานที่สำหรับถ่ายทำภาพยนตร์ เราจะต้องกำหนดโดยดูจากบทก่อนเลยว่า เรื่องราวเป็นอย่างไร ลักษณะของสถานที่ประมาณไหน กลางวันหรือกลางคืน ภายในหรือภายนอก จากนั้นจึงมาย่อยออกมาเป็นภาพๆ จะเป็นภาพแคบหรือภาพกว้างแค่ไหน ซึ่งในเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เรื่องโรงเรียนเส้นขนาน โดยตัวหลักของเรื่องจะเกิดภายในโรงเรียนศิลปะ ฉะนั้นหลักในการหาอย่างแรกก็คือ ไปหาจากสถานที่จริงเลย อารมณ์ของสถานที่จริงกับการที่เราเซ็ทขึ้นมามันย่อมต่างกัน แน่นอนว่าสถานที่จริงย่อมสมจริงกว่า แต่ข้อเสียของมันก็คือการควบคุมงาน ปัญหาต่างๆย่อมเกิดขึ้นมากกว่าการถ่ายในสตูดิโอแน่นอน

ฉาก ภายในตึกเรียนวิจิตรศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของฉากหน้าวิทยาลัยช่างศิลป์ เป็นหนึ่งในฉากสำคัญที่จะบอกสถานที่ บอกความต้องการของพระเอกที่ต้องการมาเรียนในที่แห่งนี้ หลักในการเลือกจึงควรจะเ็นสถานที่จริง เพื่อความน่าเชื่อถือของเรื่อง

ฉากหน้าวิทยาลัยช่างศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

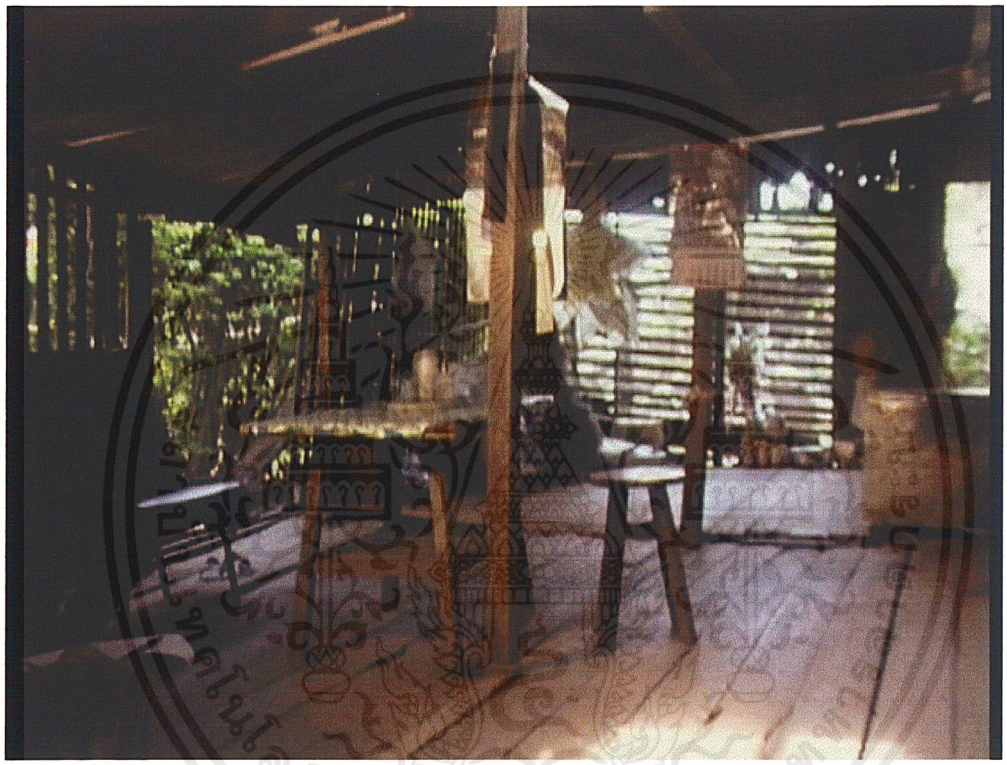
ในส่วนของฉากสวนสาธารณะ ตามหลักของเนื้อเรื่องคือความสุนทรียะที่พระเอกมักแอบเข้ามาแอบนั่งวาดรูป สิ่งที่จะพอยึดระหว่างพระเอกกับสวนสาธารณะ จึงน่าจะเป็นรูปปั้นงานศิลปะ ซึ่งมันเป็นการดีที่จะบอกรายละเอียด และความต้องการของตัวละคร

ฉากสวนสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนฉากภายในบ้านนั้น ตามเนื้อเรื่องลักษณะต้องเป็นร้านขายของชำที่อยู่ในตัวบ้าน และที่สำคัญตัวบ้านต้องมีลักษณะเป็นไม้ ให้มีความรู้สึกเหมือนกับบ้านดูขัดสน มีการดิ้นรน ต่อสู้ชีวิต และเท่าที่พบเห็นมา ส่วนใหญ่นักเรียนศิลปะที่เรียนอยู่ที่ช่างศิลป์ ก็มักจะอยู่หอในลักษณะบ้านไม้เช่นนี้ด้วย

ฉากบ้านของเจต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 บทภาพยนตร์สำหรับถ่าย

หลังจากที่กระบวนการพัฒนาบทเสร็จสิ้น ขั้นตอนต่อไปก่อนที่เราจะถ่ายทำ นั่นก็คือการเอาบทภาพยนตร์นั้นมาตีความเป็นบทภาพสำหรับถ่าย แต่ฉากแต่ละซีนเราต้องการอารมณ์ไหน ขนาดภาพยังไง เราก็เอาบทมาแตกออกมาเป็นภาพทีละภาพ

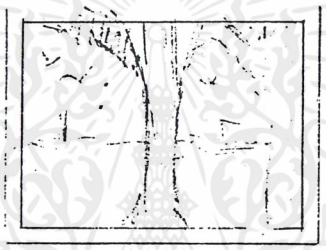
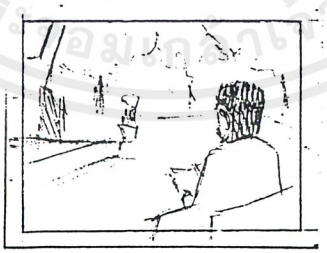
ขั้นตอนนี้จริงๆเป็นขั้นตอนของผู้กำกับภาพ แต่ตัวผู้กำกับเองก็ต้องมีส่วนที่จะไปกำกับดูแลบอกถึงความต้องการของเราที่จะถ่ายทอดเป็นภาพออกมา ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของคนสองคนที่จะปรึกษาหาลือตกลงกัน เพื่อที่จะได้งานที่ออกมาดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

Scene 1 ความชอบ

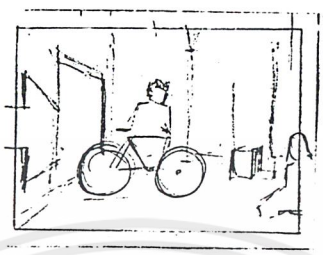
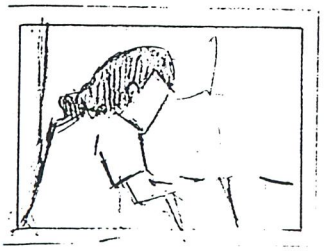
Location สวนสาธารณะแห่งหนึ่ง / ภายนอก / ตอนเย็น

บทแสดง	ภาพ	เสียง
1.LS.บรรยากาศภายในสวนสาธารณะตอนเย็น		เสียงบรรยากาศ cut
2.LS.บรรยากาศที่ร่มรื่น มีต้นไม้เป็นร่มเงา		เสียงบรรยากาศ cut
3.LS.นกที่เกาะอยู่ตามเก้าอี้		เสียงบรรยากาศ cut
4.LS.เจตกำลังนั่งเขียนภาพบรรยากาศรอบอยู่ที่ม้านั่ง เขาเขียนมันไปเรื่อยๆ สักพักเมื่อเห็นว่าเป็นเวลาเย็นมากแล้ว เขาจึงปั่นจักรยานจากออกไป		เสียงบรรยากาศ cut
5.MS.สีหน้าเจตกำลังเขียนรูปอย่างตั้งใจ		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 บ้านของเจต

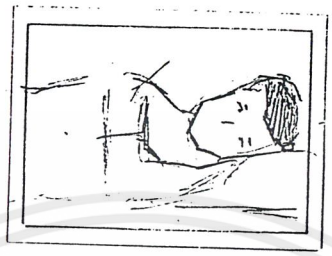
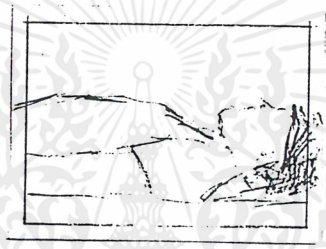
Location ร้านขายของชำ บ้านเจต / ภายใน / ตอนเย็น

บทแสดง	ภาพ	เสียง
6.LS.เจตเข็นจักรยานเข้ามาภายในบ้าน พร้อมกับยกของลง แม่ที่เห็นเขามาช้าก็ต่อว่า		" ไปไหนมา บอกให้ไปส่งของที่ตลาดแค่นี้ นี่กะจะไปทั้งวันใช่ไหมเนี่ย?" cut
7.MS.ข้ามไหล่เจต แม่กำลังเก็บของอยู่ที่พื้น		เสียงบรรยากาศ cut
8.MS.สีหน้าเจตดูเฉยชา		เสียงบรรยากาศ cut
9.MS.เจตยกของเก็บ สักพักเขาแอบเหลือบมองแม่เขา แล้วก็เดินจากออกไป		เสียงบรรยากาศ cut
10.MS.แม่กำลังทำงานเหนื่อยและดูเหม่อลอย		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

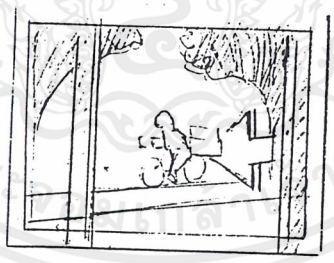
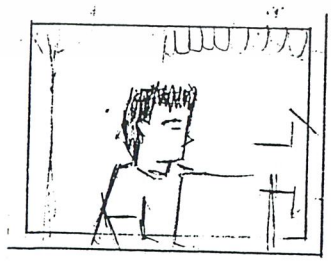
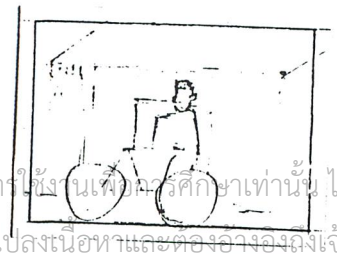
Scene 3 วันใหม่ที่ไม่สดใส

Location ห้องนอนเจต / ภายใน / ตอนบ่าย

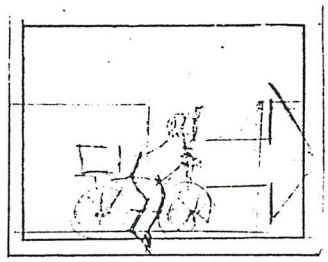
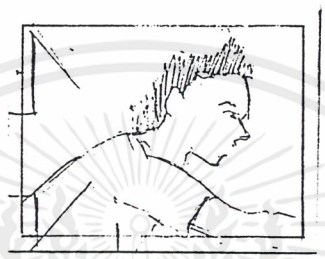
บทแสดง	ภาพ	เสียง
11.MS.เจตกำลังนอนอยู่ สักพักก็มีเสียงดังมาจากข้างนอก เขาพยายามข่มตาหลับ		แม่ " แค่ก..แค่ก" fade
12.MS.เจตกำลังนอนหลับ ก็มีเสียงแม่เรียก เขาไม่อยากตื่น		แม่ " จะนอนไปถึงไหน นี่มันบ่ายแล้วนะ รีบเอาของไปส่งได้แล้ว" cut

Scene 4 หน้าที่

Location ร้านค้า / ภายนอก / ตอนบ่าย

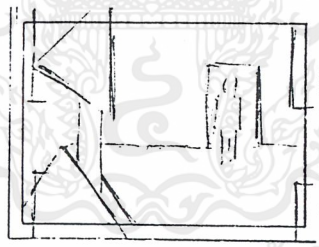
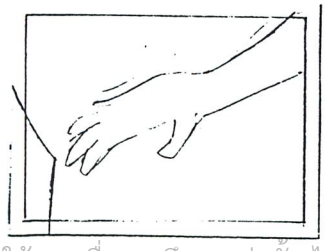
บทแสดง	ภาพ	เสียง
13.LS.เจตปั่นจักรยานมาตามทางริมคลอง		เสียงบรรยากาศ cut
14.MS.เจตยกของเข้าไปส่งที่ร้านแห่งหนึ่ง		เสียงบรรยากาศ cut
15.LS.เจตยกของส่งอีกร้านหนึ่ง เขานำเงินเก็บใส่กระเป๋าแล้วปั่นจักรยานออกไป		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

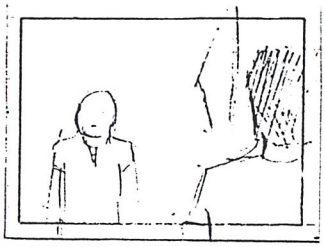
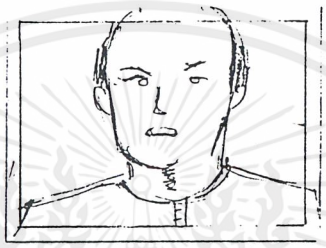
บทแสดง	ภาพ	เสียง
16.LS.เจตปั่นจักรยานเข้ามาภายในวิทยาลัย		เสียงบรรยากาศ cut
17.MS.สีหน้าที่ดูมุ่งมั่นของเจต		เสียงบรรยากาศ cut

Location 5 ความสนใจ

Location ตึกเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนเย็น

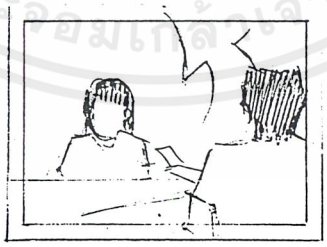
บทแสดง	ภาพ	เสียง
18LS.เจตเดินเข้ามาภายในอาคารที่มีงานศิลปะ เขาดูสนใจในสิ่งรอบๆตัวเขา		เสียงบรรยากาศ cut
19.MS.ระหว่างที่กำลังดูอย่างสนใจ เขาอดไม่ได้ที่จะไปสัมผัส		เสียงบรรยากาศ cut
20.CU.มือที่เกือบจะไปสัมผัส		อาจารย์โชติ “ ห้ามไปจับมันนะ” cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทแสดง	ภาพ	เสียง
21.LS.เจตหันหลังกลับมา เห็นอาจารย์โชติ		อาจารย์โชติ " เวลาดูงานศิลป์ ใครเขาดูใกล้กัน มันต้องดูพอประมาณ มันจะได้เห็นมู้ด เห็นอารมณ์ทั้งหมด รู้ไหม" cut
22.CU.สีหน้าอาจารย์โชติดูสงสัย		อาจารย์โชติ "เธอดูคุ้นๆหน้าจัง เป็นนักเรียนที่นี่หรือเปล่า?" เจต " ผมเอาของมาส่งที่นี่ประจำเท่านั้นเอง cut
23.LS.ข้ามไหล่อาจารย์โชติ เจตกำลังยืนคุย		เจต " ผมต้องไปส่งของต่อ ขอตัวก่อนล่ะกันครับ" cut

Scene 6 อึดอัด

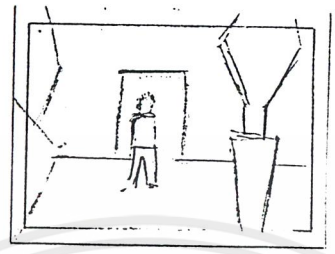
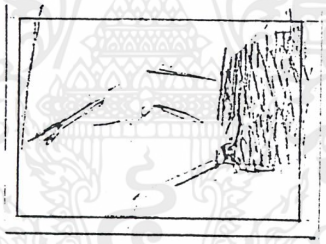
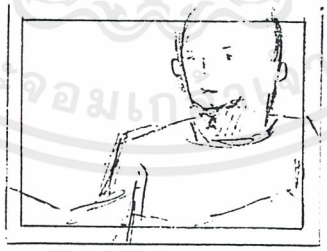
Location หน้าร้านบ้านเจต / ภายใน / ตอนหัวค่ำ

24.LS.เจตนั่งลงพร้อมกลับยื่นเงินให้แม่		เสียงบรรยากาศ cut
25.LS.แม่นั่งนับเงินอย่างไม่พอใจ		แม่ " เหนื่อยไหมวันนี้ ช่วยไม่ได้นะ ยังไงก็ต้องโทษพ่อแกที่ทำให้แกเป็นแบบนี้" cut

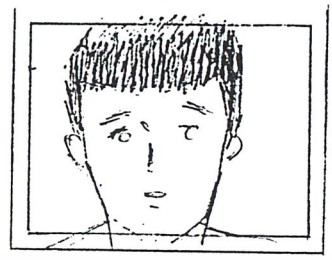
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 7 อีกครั้ง

Location อาคารเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนกลางวัน

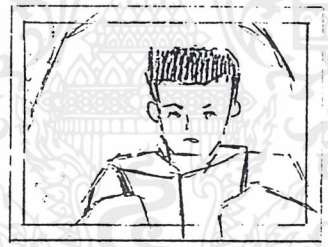
บทแสดง	ภาพ	เสียง
26.LS.เจตยืนดูงานอย่างชื่นชม		เสียงบรรยากาศ cut
27.LS.เจตเดินผ่านกระดานที่ไม่มีคนเขียนพอดี เขาจึงเข้าไปเขียนเล่น อาจารย์โชติเดินมาข้างหลัง		อาจารย์โชติ " อ้าวเธออีกแล้ว มาส่งของอีกหรือวันนี้?" " เสียมารยาทรู้ไหม ไปเขียนงานคนอื่นเขาอย่างนั้น" cut
28.MS.เจตกำลังหยิบพู่กันมาป้ายเล่น		เสียงบรรยากาศ cut
29.MS.อาจารย์โชติหยิบสมุดของเจตไปดู		อาจารย์โชติ " อืม..งานดูน่าสนใจนะ" cut
30.LS.ข้ามไหล่อาจารย์โชติ อาจารย์โชติยื่นสมุดคืนให้		อาจารย์โชติ " วันหลังเอางานมาให้ดูอีกสิ ฉันจะช่วยดูให้" cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทแสดง	ภาพ	เสียง
31.CU.สีหน้าเจตดูมีกำลังใจ		เสียงบรรยากาศ cut

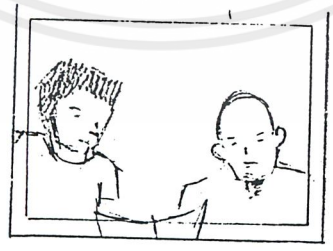
Scene 8 มุ่งมั่น

Location สวนสาธารณะ / ภายนอก / ตอนเช้า

32.LS.เจตกำลังนั่งเขียนรูปเด็กที่กำลังวิ่งเล่นอย่างสนุกสนาน		เสียงบรรยากาศ cut
33.MS.เจตดูมุ่งมั่นเอาจริงเอาจัง		เสียงบรรยากาศ cut

Scene 9 ความสัมพันธ์

Location อาคารเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนกลางวัน

34.LS.เจตนำงานมาให้อาจารย์โชติช่วยติติง		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

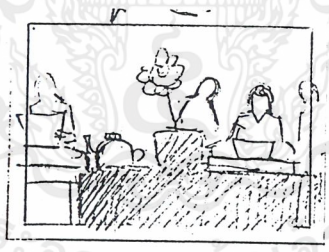
Scene 10 อีกด้านหนึ่ง

Location บ้านของเจต / ภายใน / ตอนหัวค่ำ

บทแสดง	ภาพ	เสียง
35.MS.แม่ที่กำลังเก็บข้าวเก็บของก็ดูไม่พอใจ เธอเหลือบดูนาฬิกา		เสียงบรรยากาศ cut
36.CU.เวลาที่ค่ำมืด		เสียงบรรยากาศ cut

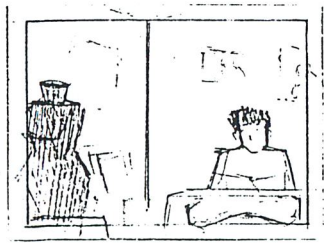
Scene 11 พัฒนาการ

Location ห้องเรียนวิจิตรศิลป์ / ภายใน / ตอนกลางวัน

37.LS.เจตนั่งเขียนงานภายในห้องเรียนอย่างตั้งใจ		เสียงบรรยากาศ cut

Scene 12 หลุดพ้น

Location ห้องนอนเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

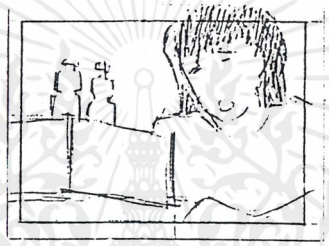
38.LS.เจตนั่งเขียนงานภายในห้องนอนอย่างตั้งใจ		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทแสดง	ภาพ	เสียง
39.CU.สีหน้าเจตที่ดูมีสมาธิ		เสียงบรรยากาศ cut

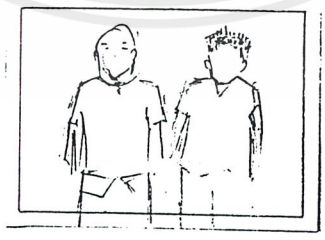
Scene 13 ชีวิตที่ถูกทิ้ง

Location บ้านของเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

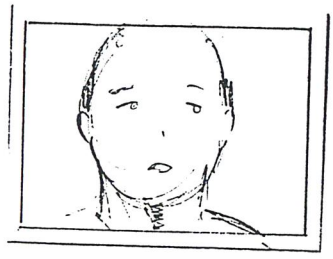
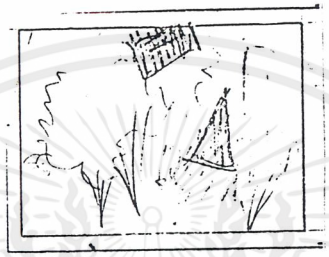
40.MS.แม่ดูเหนื่อยอ่อนจากการทำงานหนัก		เสียงบรรยากาศ cut

Scene 14 โอกาส

Location ห้องโถงแสดงงาน / ภาใน / ตอนกลางวัน

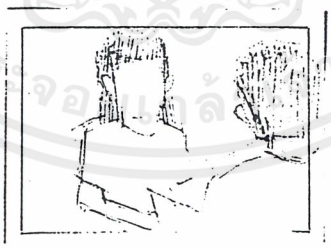
41.LS.อาจารย์โชติกับเจตเดินดูบรรยากาศงานศิลปะ		เสียงบรรยากาศ cut
42.LS.อาจารย์โชติและเจตเดินดูงานจนเดินมาหยุดที่งานชิ้นหนึ่ง		อาจารย์โชติ “งานเขียนนี่ยังไงๆก็ดูสุนทรีย์นะ” cut
43.CU.เจตดูท่าทีเศร้าๆ		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทแสดง	ภาพ	เสียง
44.CU.อาจารย์โชติมองเจต เหมือนเข้าใจเจต เขาพูดขึ้น พร้อมกับเดินออกไป		อาจารย์โชติ “ แล้วเธอคิดยังไงกับงาน ประกวดพวกนี้?” cut
45.MS.แทนสายตางานเขียนสีน้ำมัน		เสียงบรรยากาศ cut

Scene 15 แตกหัก

Location บ้านของเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

46.LS.เจตเดินกลับเข้ามาภายในบ้าน ข้าวของพะรุงพะรัง		แม่ “ ไปไหนมา ข้าวของพะรุงพะรังอะไรล่ะ” เจต “ งานผมครับ” cut
47.CU.หน้าแม่ไม่พอใจ		แม่ “ อ๋อที่หายไปทั้งวันก็มัวแต่ไปทำอะไรไร้สาระนี่ล่ะสิ อีกหน่อยก็เหมือนพ่อแก” cut
48.MS.สีหน้าเจต		เจต “ อะไรก็พ่อๆ ให้ผมได้ทำในสิ่งที่ชอบบ้างสิ ” แม่ “ อะไรล่ะที่แกชอบ อยู่อย่างอดตายหรือไง?” เจต “ก็นี่แหละพูดอะไรก็ไม่ฟัง”cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 16 ความผิด

Location ห้องนอนเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

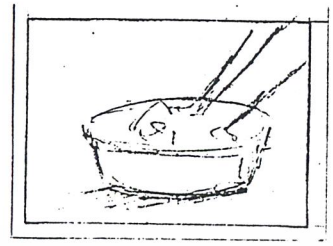
บทแสดง	ภาพ	เสียง
49.LS.เจตเดินเข้าประตูห้องมา จากนั้นก็ปิดประตูดัง		เสียงปิดประตู "ปัง" cut
50.LS.เจตกำลังนั่งตอกผ้าใบ สักพักก็ได้ยินเสียงแม่ไอ ค่อยๆ ถี่ขึ้น		แม่ "แค่ก...แค่ก..ก" cut
51.CU.หน้าเจตที่คิดตัดสินใจ ไม่ถูก		เสียงบรรยากาศ cut

Scene 17 ยอมรับผิด

Location ชั้นล่างบ้านเจต / ภายใน / ตอนกลางคืน

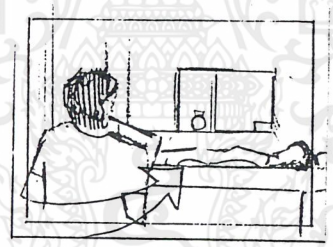
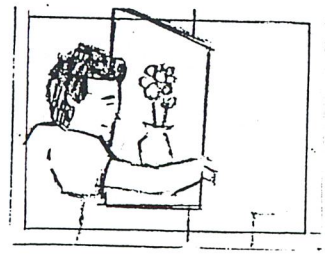
52.MS.แม่เจตนอนไม่สบายไอ ค่อกแค่ก		แม่ "แค่ก..แค่ก..ก" cut
53.LS.เจตเดินมาจากห้อง พร้อมด้วยอ่างน้ำ เขาค่อยๆชุบ น้ำพร้อมกับเช็ดหน้าให้แม่		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

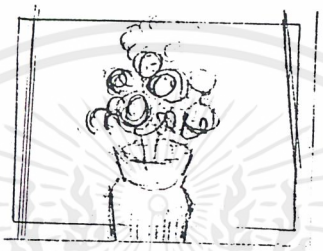
บทแสดง	ภาพ	เสียง
54.CU.มือเจตชุบน้ำบิดหมาดๆ		เสียงบรรยากาศ cut
55.LS.สีหน้าแม่มองมาที่เจต		เสียงบรรยากาศ cut

Scene 18 ท้ายสุดกับความพยายาม

Location ชั้นล่างบ้านเจต / ภายใน / ตอนเช้า

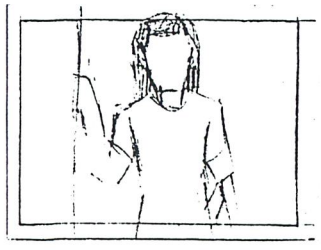
56.LS.เจตเดินถือรูปดอกไม้เดินเข้ามาภายในห้องนอนแม่		เสียงบรรยากาศ cut
57.MS.แทนสายตาเจตมองแม่		เสียงบรรยากาศ cut
58.MS.เจตนำมันแขวนไว้ที่หน้าเตียง		เสียงบรรยากาศ cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทแสดง	ภาพ	เสียง
59.MS.แม่ตื่นมาพร้อมกับท่าทีแปลกใจ		เสียงบรรยากาศ cut
60.CU.แทนสายตาแม่ ภาพดอกไม้ที่ติดอยู่ที่ผนัง		เสียงบรรยากาศ cut

Scene 19 บทสรุป

Location บ้านเจต / ภายใน / ตอนเช้า

61.LS.เจตกำลังสวมรองเท้าแต่มันติด แม่ก็เลยเข้ามาช่วยสวมให้		เสียงบรรยากาศ cut
62.MS.สีหน้าเจตรู้สึกผิด		เจต “ขอโทษนะครับแม่ที่วันนั้น” แม่ “ ช่างมันเถอะ ฉันก็ให้แกได้แค่นี้ล่ะนะ” cut
63.LS.เจตเดินออกจากบ้านไป แม่ก็ยืนมองจนเจตเดินลับสายตา		เสียงบรรยากาศ END

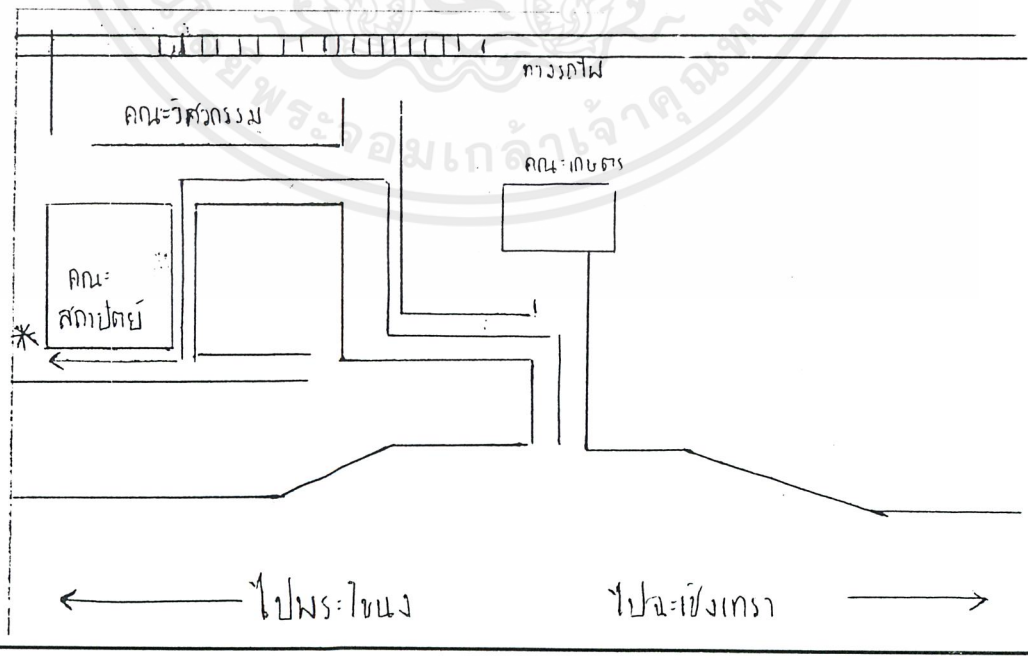
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

TITLE : โรงเรียนเส้นขนาน		**DIRECTOR :** ณัฐพล ปัณณะสุริยาภรณ์	
PROD No. : 1	**DATE :** 15 กุมภาพันธ์ 2545	**DAY**	**NIGHT**
LOCATION : ตึกวิจิตรศิลป์ สจล.		**EXT**	**INT**
CREW CALL : 8.00 น.		**SHEET : 1**	
SHOOT TIME : 9.00			

SCENE	SHOT	CAST
2	6-10	นายสัญชัย โรจนหิรัญ
3	11-12	บทบาท เจต
5	15	
6	24-25	นางสาววรรณนภา แตงน้อย
10	35-36	บทบาท แม่
13	40	
15	46-48	
16	49-51	
17	52-55	

LOCATION MAP

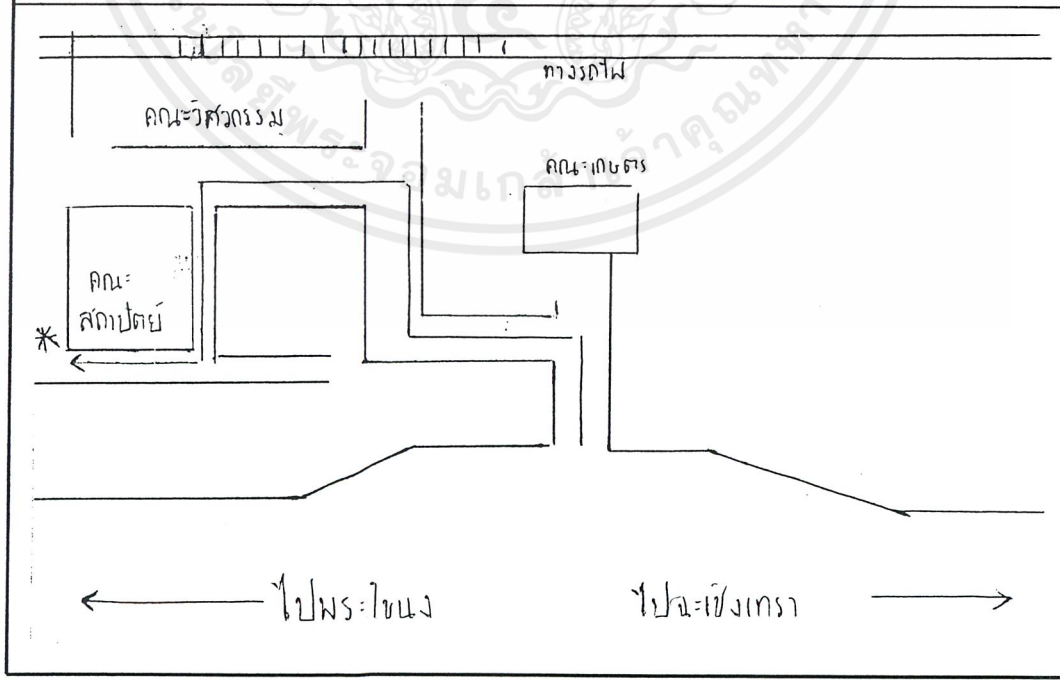
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

TITLE : โรงเรียนเส้นขนาน	**DIRECTOR :** ณัฐพล ปัณณะสุริยาภรณ์		
PROD No. : 1	**DATE :** 20 กุมภาพันธ์ 2545	**DAY**	**NIGHT**
LOCATION : ตึกวิจิตรศิลป์ สจล.		**EXT**	**INT**
CREW CALL : 8.00 น.		**SHEET :** 2	
SHOOT TIME : 9.00			

SCENE	SHOT	CAST
1	1-5	นายสัญชัย โรจนหิรัญ
4	13-17	บทบาท เจต
5	18-23	
7	26-30	นาย วีระ แจ่มใส
8	32-33	บทบาท อาจารย์โชติ
9	34	
11	37	
14	41-45	
19	65-68	

LOCATION MAP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

TITLE : โรงเรียนเส้นขนาน	DATE	DAY	NIGHT:
DIRECTOR : ณัฐพล ปัณณะสุริยาภรณ์		EXT	INT
LOCATION : บ้าน		SHEET : 1	

SCENE	SHOT	DESCRIPTION
2	6-10	ฉากภายในบ้านทั้งหมด รวมไปถึงในห้องของ
3	11-12	แม่ด้วย
5	15	
6	24-25	
10	35-36	
13-17	46-55	

MAIN CAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	STUNTS
เจต แม่			

REMARK

PROP'S

จักรยาน
กระดานวาดเขียน
กล่องดินสอ

SPECIAL EQUIPMENT

SPECIAL EFFECT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

TITLE : โรงเรียนเส้นขนาน	DATE 20 กุมภาพันธ์ 2545	DAY	NIGHT:
DIRECTOR : ณัฐพล ปัณณะสุริยาภรณ์		EXT	INT
LOCATION : ตึกวิจิตรศิลป์ สจล.		SHEET 2	

SCENE	SHOT	DESCRIPTION
1	1-5	ฉากภายในตึกวิจิตรและภายนอกสถานที่
4 ,5	13-23	
7	26-30	
8	32-37	
14	41-45	
19	65-68	

MAIN CAST	EXTRAS	ATMOSPHERE	STUNTS
เจต อาจารย์โชติ			

REMARK

PROP'S	SPECIAL EQUIPMENT
จักรยาน กระดานวาดเขียน กล่องดินสอ	

SPECIAL EFFECT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปการทำงานและแนวทางแก้ไข

หลังจากการถ่ายทำงานเสร็จสิ้นลง มีหลายฉาก หลายซีนที่จะต้องแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของตัวเนื้อเรื่อง หรือแม้แต่ปัญหาเรื่องการถ่ายทำ ในส่วนของเนื้อเรื่อง เมื่อลองนำมาตัดต่อเรียงกันอย่างคร่าวๆ ปรากฏมันยังดูไม่เข้าใจในส่วนของตัวแม่ที่มีอดีตที่ไม่ดีนัก จากการที่ต้องถูกสามีทิ้งไป และปัญหาจากการที่เธอแต่งงานเร็ว ด้วยเหตุนี้จึงน่าจะเสริมในส่วนปูมหลังของตัวแม่กับตัวพ่อ แต่มันก็มีปัญหาขึ้นอีกจากปัญหาด้านเวลา เนื่องจากตามปรกติของหนังสั้นมักจะสรุปในประเด็นเดียว ไม่เยิ่นเย้อ และมีตัวละครเพียงสองสามตัว ซึ่งถ้าเสริมในส่วนปูมหลังของแม่เข้าไปอีกเนื้อหาในหนังมันก็คงจะยิ่งเยิ่นเย้อเข้าไปอีก ด้วยเหตุนี้การแก้ปัญหาจึงแก้ด้วยการใช้เป็นคำพูดของแม่แทน ที่เธอมักจะตัดพ้อกับลูกชายถึงเรื่องพ่อด้วยความน้อยใจเสมอ ซึ่งผลมันก็น่าพอใจถ้าเทียบกับปัญหาด้านเวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด

อีกส่วนหนึ่งคือปัญหาด้านการถ่ายทำ การทำงานที่ยังไม่โช่การทำงานเฉพาะทางที่ถนัดเป็นปัญหาอย่างมาในการถ่ายทำภาพยนตร์ อย่างเช่น ในส่วนของตากล้องและฝ่ายฉากนั้น ตากล้องก็เป็นคนที่จับกล้องเป็นครั้งแรก และไม่มีประสบการณ์ในการถ่ายทำด้วยกล้อง BETA CAM ด้วยเหตุนี้บางฉาก บางซีนก็มีปัญหาในส่วนของการโฟกัสและองค์ประกอบทางด้านภาพ

ในส่วนของด้านฉากก็มีปัญหาหลักคือด้านเวลาและในส่วนของบ้านพระเอกที่ค่อนข้างบีบคั้นในเรื่องของการจัดข้าวจัดของ เพราะร้านที่ไปใช้สถานที่นั้น เขาก็ต้องขายของไปตามปรกติด้วย บางครั้งก็มีคนเข้าคนออก บางวันเมื่อจัดของเป็นที่ใช้ได้แล้ว พอวันต่อมา ปรากฏว่าข้าวของก็ถูกย้ายเปลี่ยนที่ไปอีก การแก้ปัญหาจึงอยู่ที่การเข้าไปตกลงกับเจ้าของ บอกขอบเขตของงานว่าเราต้องการใช้พื้นที่แค่นี้ เวลานี้ จากนั้นจึงค่อยมาจัดการกับทีมงานและนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางแก้ไข

ปัญหาด้านทักษะภาพยนตร์ การทำงานในบางครั้งที่แต่ละตำแหน่งหน้าที่ไม่มีทักษะพอก็เป็นปัญหาหนึ่ง ฉะนั้นเราในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์จึงควรบอกรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของเราให้ชัดเจน ถ้าเขาไม่เข้าใจก็ให้รีบถามและแก้ไข ก่อนที่งานเราจะออกมาแบบผิดวัตถุประสงค์ บางอย่างผู้กำกับก็ควรที่จะลงไปดูแลในส่วนตรงนั้น เช่นบางครั้ง ตากล้องไม่เข้าใจในส่วนของภาพที่ผู้กำกับต้องการ ผู้กำกับเองก็อาจจะสาธิตให้ดู หรืออาจจะลงมือถ่ายทำเองเลยก็เป็นได้ มีผู้กำกับเก่งๆมากมายที่มักเริ่มต้นจากการเป็นตากล้อง ฉะนั้น มันก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรที่ผู้กำกับอาจจะถ่ายช็อตนั้นด้วยตัวเอง ซึ่งก็เป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ดีทางหนึ่ง

การแก้ปัญหาอีกวิธีก็คือการจ้างทีมงานในส่วนต่างๆไม่ว่ากล้อง หรือไฟที่มีทีมงานอาชีพมาทำให้ แน่นอนว่างานเราจะออกมาดีมีคุณภาพ แต่ถ้ามองกันจริงๆเราเป็นนักศึกษาที่เข้ามาเรียนก็เพื่อความรู้ ชิ้นงานที่ได้นั่นก็คือผลผลิตของเรา ถ้าเราทำงานด้วยตัวเราเองและงานออกออกมาดี คนที่เราดีใจที่สุดก็คือตัวเรา มันแสดงถึงทักษะความรู้ ที่เราเรียนมา และถึงงานจะออกมาจะไม่ดีแต่สิ่งที่เราได้จากมันเต็มเม็ดเต็มหน่วยนั่นก็คือประสบการณ์ทำงานและจุดบกพร่องของเราที่จะนำไปแก้ไขในการทำงานจริงต่อไป

การแก้ปัญหาอย่างใดก็แล้วแต่ก็อยู่ที่ดุลยพินิจของผู้กำกับภาพยนตร์ ไม่มีสิ่งใดที่ดีทั้งหมดและเสียทั้งหมด ผู้กำกับที่ดีจึงควรมีทักษะที่ดี มีความเด็ดเดี่ยว ตั้งใจจริงในการที่จะเผชิญปัญหาต่างๆนานา ควบคุมทีมงานทั้งหมดให้ตรงไปสู่จุดหมายเดียวกัน ไม่ไขว้เขวไปทิศทางอื่น

ปัญหาด้านกำหนดการถ่ายทำ อีกส่วนหนึ่งของปัญหาการทำงานกับคนหมู่มากคือ การกำหนดเวลาของแต่ละคนที่จะตรงกันในวันถ่ายทำ ทุกคนก็มีภาระ ปัญหาส่วนตัวของแต่ละคนที่ต้องรับผิดชอบ ทั้งครอบครัวทางบ้าน และภาระการทำงาน การบริหารเวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญ การจัดตารางการถ่ายทำร่วมกับทีมงานคนอื่น มาตกลงเวลาการทำงานกัน วันนี้มีการถ่ายทำบ่าย ทางผู้จัดการกองถ่ายก็จะเลือกเวลานัดหมายประมาณเวลาเที่ยง ไม่ต้องเร็วไป หรือช้าไป

ปัญหาด้านการเตรียมตัวการถ่ายทำ บางครั้งการที่เราต้องทำงานรับผิดชอบภาระหน้าที่ต่างๆเพียงลำพังนั้น ค่อนข้างเป็นภาระที่หนักพอสมควร เราในฐานะเจ้าของงานจะต้องเตรียมตัว เตรียมใจที่จะรับกับปัญหาต่างๆ บางปัญหาอาจจะเป็นปัญหาที่เราคาดไม่ถึง บางปัญหาอาจจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นปัญหาที่หนัก การวางแผนงานล่วงหน้าก่อนจึงเป็นการดีที่สุด เพราะเมื่อเรามีการเตรียมการถ่ายทำอย่างดี เราก็พอจะรู้ข้อบกพร่องว่ามันอยู่ตรงไหน พอจะรู้ว่าจะแก้ไขอย่างไร ควรจะมีทีมงานที่มีใจพร้อมทุ่มเทให้กับงานเต็มที่ เพราะบางครั้ง การที่ต้องรับผิดชอบอะไรคนเดียว มันอาจจะรู้สึกเคว้งคว้าง ไม่รู้จะปรึกษาใคร ทีมงานที่ดีสักคนไม่ว่าตำแหน่งใดก็ตามอาจจะเป็นที่ปรึกษาที่ดีก็เป็นได้ หรือไม่ก็ควรจะเข้าไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพราะการทำงานคนเดียวมันไม่เป็นการดีเลย เราจะไม่รู้ถึงปัญหาเพราะเรามองงานของเราข้างเดียว การที่คนอื่นมองงานเราและวิจารณ์ออกมานั้นน่าจะเป็นสิ่งดีมากกว่าสิ่งที่เสียหาย เพื่อที่จะได้พัฒนา ปรับปรุงให้งานของเราออกมาดียิ่งขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1.ประวิทย์ แต่งอักษร , **มาทำหนังกันเถอะ** , หนังสือความรู้พื้นฐานทางภาพยนตร์, สำนักพิมพ์อมรินทร์ พิมพ์ครั้งที่ 2 ,กรกฎาคม 2542

2. ปราบดา หยุ่น , ภาพไม่นิ่ง , **หนังสือรวมเรียงความภาพยนตร์** , สำนักพิมพ์ระหว่างบรรทัด ,รวบรวมครั้งแรก , กรกฎาคม 2544

3. สุทธากร สันติธวัช , **วงจรอันรื่นรมย์** , หนังสือรวมบทวิจารณ์ภาพยนตร์ , รวบรวมครั้งแรก , มีนาคม 2544

4. รศ.ขนิษฐา วิเศษสาธร , **จิตวิทยาทั่วไป** , หนังสือจิตวิทยา , คณะครุศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปี 2540

5.ประภัสสร เลิศอนันต์ , **การกำกับการแสดงในภาพยนตร์** , คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , ปีพ.ศ.2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ณัฐพลปัณณะสุริยาภรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2522 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับ ปวช. ที่วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร จากนั้นจึงได้เรียนต่อในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาภาพยนตร์และวีดีโอ โดยส่วนตัวมีความสนใจในเรื่องภาพยนตร์และเคยมีความฝันอยากที่จะมีหนังเป็นของตัวเองสักเรื่อง ปัจจุบันนี้ความฝันก้าวแรกนั้นกำลังสำเร็จลุล่วงไป และกำลังก้าวต่อไปยังฝันที่สองคือ การทำหนังใหญ่เป็นของตัวเองสักหนึ่งเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้